A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2016. május 26.* *

„Állami támogatás — Kőolajipari kutatás — Az Institut français du pétrole (IFP) részére az ipari és kereskedelmi jellegű közintézményi (établissement public à caractère industriel et commercial, EPIC) jogállás biztosítása révén nyújtott hallgatólagos és korlátlan állami kezességvállalás — Előny — Az előny vélelme”

A T-479/11. és T-157/12. sz. egyesített ügyekben,

a **Francia Köztársaság** (képviselik kezdetben: E. Belliard, G. de Bergues, B. Beaupère-Manokha és J. Gstalter, később: E. Belliard és G. de Bergues, Gstalter és S. Menez, később: G. de Bergues, S. Menez, D. Colas és J. Bousin, végül: G. de Bergues, D. Colas és J. Bousin, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek (T-479/11),

az **IFP Énergies nouvelles** (székhelye: Rueil-Malmaison [Franciaország], képviseli kezdetben: É. Morgan de Rivery és A. Noël-Baron, később: É. Morgan de Rivery és E. Lagathu ügyvédek)

felperesnek (T-157/12)

az **Európai Bizottság** (képviselik: B. Stromsky, D. Grespan és K. Talabér-Ritz, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a Franciaország által az „Institut du Pétrole” közintézmény számára nyújtott C 35/08 (korábbi NN 11/08) számú Állami támogatásról szóló, 2011. június 29-i 2012/26/EU bizottsági határozat (HL 2012. L 14., 1. o.) megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: D. Gratsias elnök, M. Kancheva és C. Wetter (előadó) bírák,

hivatalvezető: L. Grzegorczyk tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2015. október 8-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* * Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 Keresetükkel a Francia Köztársaság és az IFP Énergies nouvelles (a továbbiakban: IFPEN), 2010. július 13-át megelőzően Institut français du pétrole, a Franciaország által az „Institut du Pétrole" közintézmény számára nyújtott C 35/08 (korábbi NN 11/08) számú Állami támogatásról szóló, 2011. június 29-i 2012/26/EU bizottsági határozat (HL 2012. L 14., 1. o.) (a továbbiakban: megtámadott határozat) egészének megsemmisítését kérik.

2 Az IFPEN kutatási közintézmény, amely három közérdekű feladatot lát el, tudniillik kutatás és fejlesztés az olaj- és gázkutatás, a finomítási és petrokémiai technológiák területén, mérnökök és technikusok képzése, valamint ágazati tájékoztatás és dokumentáció (a megtámadott határozat (14) preambulumbekezdése).

3 Egyebekben az IFPEN közvetlen vagy közvetett ellenőrzést gyakorol három kereskedelmi társaság, az Axens, a Beicip-Franlab és a Prosernat felett, amelyekkel kizárólagos kutatási és licenciamegállapodásokat kötött.

4 2006-ig az IFPEN közintézmény a francia belső jogi rendelkezésekkel összhangban a magánjog hatálya alá tartozó jogi személyként működött, amely a francia kormány gazdasági és pénzügyi ellenőrzése alatt állt. Az energiapolitika irányvonalait meghatározó programról szóló, 2005. július 13-i 2005-781. sz. törvény (JORF 2005. július 14., 11570. o.) értelmében az IFPEN 2006. július 6-i hatállyal közjogi jogi személlyé, konkrétabban ipari és kereskedelmi jellegű közintézménnyé (établissement public à caractère industriel et commercial – EPIC) alakult (a megtámadott határozat (21)–(23) preambulumbekezdése).

5 Az iratokból kiderül, hogy ezt az átalakítást egyrészt a francia hatóságok részéről az IFPEN tevékenységeinek jellege és finanszírozásának módja közötti összhang megteremtése indokolta. Az IFPEN-t ugyanis főként költségvetési juttatásokból finanszírozták, így az átalakítás célja ezen intézmény magánjogi jogállása és a forrásai jelentős részének állami forrásból származása közötti ellentmondás csökkentése volt. Másrészt ez az átalakítás beleillett a francia kutatóintézetek jogállásának egységesítésére irányuló törekvésbe is.

6 Ami a francia jog szerinti EPIC jogállást illeti, fontos jelezni, hogy ezek az intézmények a gazdasági jellegű tevékenységet végző közjogi jogi személyek egyik csoportját alkotják. Az államtól elkülönült jogi személyiséggel rendelkeznek, pénzügyileg önállóak, valamint különleges hatáskörökkel rendelkeznek, amelyek általában magukban foglalják egy vagy több közfeladat ellátását is. A francia jog szerint a közjogi jogi személyek a közjavak lefoglalhatatlanságára vonatkozó általános elvre tekintettel nem tartoznak az általános jog szerinti fizetésképtelenségi eljárások hatálya alá. A fizetésképtelenségi eljárásnak az EPIC-ekre történő alkalmazhatatlanságát a Cour de cassation (semmítőszék, Franciaország) ítélkezési gyakorlata is megerősítette a vállalkozások bírósági szanálásáról és felszámolásáról szóló, 1985. január 25-i 85-98. sz. törvény alapján (JORF 1985. január 26., 1097. o.).

7 Az EPIC-ek jogállása felkeltette az Európai Bizottság figyelmét, amely a Franciaország által a La Poste számára nyújtott C 56/07 (korábbi E 15/05) számú állami támogatásról szóló, 2010. január 26-i 2010/605/EU határozatában (HL 2010. L 274, 1. o., a továbbiakban La Poste határozat) vizsgálta először ezt a jogállást az állami támogatások európai uniós szabályozására tekintettel. Ebben a határozatban a Bizottság megállapította, hogy az EPIC-ek az állami forrásokat felhasználó gazdasági

tevékenységük tekintetében hallgatólagos és korlátlan állami kezességvállalásban részesülnek. Ez a megállapítás a következő elemeken alapult (a megtámadott határozat (25) preambulumbekezdése, valamint a La Poste határozat (20)–(37) preambulumbekezdése):

– az általános jog szerinti fizetésképtelenségi eljárások nem alkalmazhatóak az EPIC-ekre;

– ezzel szemben az EPIC-ek a közigazgatási területen kirótt kényszerítő bírságokról és az ítéletek közjogi jogi személyek általi végrehajtásáról szóló, 1980. július 16-i 80-539. sz. törvény (JORF 1980. július 17., 1799. o.), valamint annak végrehajtási rendeletei hatálya alá tartoznak. Márpedig ezek kifejezetten kimondják, hogy a közintézmények tartozásainak visszafizettetése tekintetében az állam az illetékes hatóság, utóbbit olyan fontos hatáskörökkel felruházva, mint a hivatalból történő utalványozás és az elegendő forrás előteremtése, valamint a közjogi jogi személyek tartozásait illetően meghatározzák az állam végső felelősségének elvét;

– egy ipari és kereskedelmi jellegű közintézmény felszámolása esetén általánosan a tartozásoknak az államra vagy más közjogi személyre történő átruházása elve alkalmazandó, annak érdekében, hogy az ipari és kereskedelmi jellegű közintézmény valamennyi hitelezőjét biztosítsák a közintézményekkel szembeni követeléseik elvesztésével szemben;

– az ipari és kereskedelmi jellegű közintézmények privilegizált hozzáféréssel rendelkezhetnek az államkincstári előlegszámlákhoz.”

8 A La Poste határozatban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az EPIC jogállásból fakadó hallgatólagos és korlátlan állami kezességvállalás az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősül, mivel a La Poste kedvezőbb hitelfeltételekben részesül, mint azok a feltételek, amelyeket akkor szerzett volna meg, ha kizárólag az érdemei alapján ítélték volna meg (a La Poste határozat (256)–(300) preambulumbekezdése).

9 A La Poste határozat elfogadásához vezető eljárás keretében 2006 folyamán a francia hatóságok tájékoztatták a Bizottságot az IFPEN EPIC-ké történő átalakításáról. Ezt az információt a Bizottság számára az állami támogatásokra vonatkozó szabályokra tekintettel a francia hatóságok által az IFPEN számára nyújtott állami finanszírozás vizsgálatára irányuló, 2005-ben indított eljárás keretében adták át (a megtámadott határozat (1)–(3) preambulumbekezdése).

10 A Bizottság úgy határozott, hogy elválasztja az IFPEN állami finanszírozásának a kérdését attól a kérdéstől, hogy az IFPEN EPIC-ké alakítása az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősülhet-e. Így 2008. július 16-án a Franciaország által az IFP-csoport javára hozott támogatási intézkedésről (C 51/05 [ex NN 84/05]) szóló, 2008. július 16-i 2009/15/EK határozatával (HL 2009. L 53., 13. o.) lezárta az IFPEN-nek nyújtott állami finanszírozás vizsgálatát. Ugyanezen a napon az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett határozatával (HL 2008. C 259., 12. o., a továbbiakban: a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozat) hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról határozott az IFPEN javára biztosított korlátlan állami kezességvállalással kapcsolatban, és felhívta az érdekelt feleket észrevételeik megtételére.

11 A hivatalos vizsgálati eljárás megnyitásáról szóló határozatában a Bizottság rámutatott többek között arra, hogy az IFPEN az EPIC-ké történő átalakításából előnyt szerzett főként a pénzügyi piacokon számára elérhetőnél kedvezőbbnek tartott finanszírozási feltételek miatt. Ez az előny, amelyet állami forrásokból finanszíroztak, a Bizottság szerint állami támogatás az [EUMSZ 107.] és [108.] cikknek a kezességvállalás formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról szóló közlemény (HL 2008. C 155., 10. o., a továbbiakban: kezességvállalásról szóló közlemény) értelmében.

12 A francia hatóságok a 2008. október 14-i levelükben közölték észrevételeiket a Bizottsággal. Ezt követően válaszoltak a Bizottság által feltett további kérdésekre és információkat szolgáltattak az IFPEN és a hitelezők különböző csoportjai közötti kapcsolatokra nézve. 2010. május 20-án találkozóra került sor a Bizottság és a francia hatóságok között.

13 Ezen kívül az Axens egyik versenytársa, a Guildfordban (Egyesült Királyság) székhellyel rendelkező, angol jog szerinti társaság, az UOP Limited, megjegyzéseket tett a hivatalos vizsgálati eljárás megnyitásáról szóló határozatra válaszul. A francia hatóságok észrevételeket tettek e megjegyzésekre.

14 A Bizottság 2011. június 29-én elfogadta a megtámadott határozatot.

15 Először, ugyanazt az érvelést alkalmazva, mint a La Poste határozatban, és egyébiránt számos alkalommal hivatkozva az említett határozatra (lásd különösen a megtámadott határozat (98) és azt követő preambulumbekezdéseit), a megtámadott határozatban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az IFPEN 2006 júliusában történt EPIC-ké átalakítása biztosította számára a korlátlan és hallgatólagos állami kezességvállalás előnyét. A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy az említett kezességvállalás a kezességvállalásról szóló közlemény 2.1 pontja értelmében állami források átruházásával jár, mivel az IFPEN semmiféle díjat nem fizet ezért a kezességvállalásért. Ennélfogva a Bizottság álláspontja szerint a vállalkozás az állami források terhére jut előnyhöz, ugyanis az állam lemond a kezességvállaláshoz rendes körülmények között kapcsolódó ellenértékről. Másfelől a Bizottság álláspontja szerint a kezességvállalás megteremti az állami források terhére felmerülő lehetséges és jövőbeli kötelezettségvállalás kockázatát, az állam pedig köteles lehet az IFPEN tartozásainak kifizetésére (a megtámadott határozat (134) és (135) preambulumbekezdése).

16 Ezzel szemben az IFPEN leányvállalatait illetően a Bizottság megjegyezte, hogy kereskedelmi társaságként az általános jog szerinti fizetésképtelenségi eljárás hatálya alá tartoznak, valamint hogy hitelezőik nem követelhetik automatikusan a fő részvényes felelősségvállalását. Ebből megállapította, hogy e leányvállalatok nem tartoznak az IFPEN EPIC jogállásából fakadóan biztosított korlátlan kezességvállalás hatálya alá (a megtámadott határozat (176) és (177) preambulumbekezdése).

17 Másodszor, a Bizottság kifejtette, hogy az IFPEN EPIC jogállásából fakadó korlátlan állami kezességvállalás annyiban minősülhet állami támogatásnak, amennyiben az annak gazdasági tevékenységeire vonatkozik. Úgy határozott tehát, hogy az állami támogatás fennállásának vizsgálatát az IFPEN által folytatott tevékenységek közül a gazdasági jellegű tevékenységekre korlátozza, szemben egyrészt annak leányvállalatai tevékenységével, amelyek nem tartoznak az említett kezességvállalás hatálya alá, másrészt az IFPEN nem gazdasági tevékenységeivel. A Bizottság jelzi, hogy az IFPEN gazdasági tevékenységei azon szerződéses kutatási tevékenységekre korlátozódnak, amelyeket a leányvállalatai vagy harmadik személyek megbízásából végzett, a technológiaátadásra irányuló tevékenységekre az Axens és a Prosernat kizárólagos tevékenységi területén, valamint infrastruktúra bérbeadására, személyzet rendelkezésre bocsátására vagy a leányvállalatok számára nyújtott jogi szolgáltatások nyújtására (a megtámadott határozat (187) preambulumbekezdése, valamint (189)–(191) preambulumbekezdése.

18 Harmadszor, a Bizottság megvizsgálta különösen azt a kérdést, hogy a szóban forgó korlátlan és hallgatólagos kezességvállalás szelektív előnyt biztosított-e az „IFPEN-csoport” számára.

19 E tekintetben a Bizottság úgy határozott, hogy először azt a kérdést vizsgálja meg, hogy maga az IFPEN szerzett-e a korlátlan és hallgatólagos állami kezességvállalásból fakadó előnyt, majd másodszor azt ellenőrzi, hogy ezt az előnyt átruházhatta-e leányvállalataira (a megtámadott határozat (192) preambulumbekezdése).

20 Az IFPEN által állítólag megszerzett előnyt illetően a Bizottság úgy határozott, hogy ezen EPIC-nek a bankokhoz és pénzintézetekhez, a beszállítókhoz és az ügyfelekhez fűződő kapcsolatát vizsgálja meg (a megtámadott határozat (193) és (194) preambulumbekezdése).

21 Vizsgálatának eredményeképpen a Bizottság egyrészt megállapította, hogy az IFPEN a bankokhoz és a pénzintézetekhez fűződő kapcsolatában a 2006 júliusában történt EPIC-ké átalakításától 2010 végéig nem szerzett tényleges gazdasági előnyt az EPIC jogállásához tartozó korlátlan és hallgatólagos állami kezességvállalásból (a megtámadott határozat (199) preambulumbekezdése). Másrészt megállapította, hogy az IFPEN tényleges gazdasági előnyt szerzett az említett kezességvállalásból a beszállítókhoz és az ügyfelekhez fűződő kapcsolatában (a megtámadott határozat (203)–(238) preambulumbekezdése). Végül a Bizottság úgy ítélte meg, hogy ez a gazdasági előny szelektív, az IFPEN általános jog szerinti fizetésképtelenségi eljárás hatálya alá tartozó versenytársai ugyanis nem részesülnek ehhez hasonló állami kezességvállalásban.

22 Ami az IFPEN számára esetlegesen keletkezett előnynek a magánjog hatálya alá tartozó leányvállalataira történő átruházását illeti, a Bizottság az IFPEN és e leányvállalatok közötti kapcsolatoknak a 2009/157 határozatban elvégzett elemzésére hivatkozva megállapította, hogy az Axens és a Prosernat leányvállalatok bizonyos mértékben részesülhettek az IFPEN számára az ügyfeleihez fűződő kapcsolatokban juttatott gazdasági előnyben. Ezt az előnyt azon indokra tekintettel minősítette szelektívnek, hogy az Axens és a Prosernat versenytársai nem férhettek hasonlóan kedvező feltételekkel hozzá az IFPEN rendelkezésére álló technológiákhoz, humán- és tárgyi erőforrásaihoz (a megtámadott határozat (226), valamint (243)–(250) preambulumbekezdése).

23 Negyedszer, a Bizottság megvizsgálta ezen állami támogatásnak a kutatáshoz, fejlesztéshez és innovációhoz nyújtott állami támogatások közösségi keretrendszerében (HL 2006. C 323., 1. o.) foglalt szabályokra tekintettel való összeegyeztethetőségét. Megállapította, hogy az „IFPEN-csoportnak” nyújtott állami támogatás a megtámadott határozatban kifejtett bizonyos feltételekkel összeegyeztethető a belső piaccal.

24 A megtámadott határozat rendelkező része összetett. Az alábbiakban csak a jelen jogvita szempontjából alapvető pontjai szerepelnek:

„1. cikk

1. A Franciaország által az [IFPEN] javára megítélt ipari és kereskedelmi jellegű közintézményi jogállás nyomán utóbbi 2006. július 7-től valamennyi tevékenysége vonatkozásában korlátlan állami [kezességvállalást] élvez (a továbbiakban: állami [kezességvállalás]).

2. Az [IFPEN] nem gazdasági természetű tevékenységeinek, különösen a jobb és képzettebb humánerőforrás érdekében végzett oktatási tevékenységeknek, az ismeretek kibővítése és a jobb megértés érdekében folytatott [kutatási és fejlesztési] tevékenységeknek, valamint a kutatási eredmények terjesztését célzó tevékenységeknek állami [kezességvállalással] való biztosítása nem minősül az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak.

3. Az [IFPEN] által a leányvállalatával, a Beicip-Franlabbal kötött kizárólagos fejlesztési, forgalmazási és használati szerződésben meghatározott területeken végzett, technológiaátadásra irányuló tevékenységek állami [kezességvállalással] történő biztosítása nem minősül az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak.

4. Az [IFPEN] által a leányvállalataival, az Axensszal és a Prosernat-val kötött, és a Franciaország által az IFP-csoport javára hozott támogatási intézkedésről szóló, [2009/157] határozat 3. cikkének (1) bekezdésében említett kizárólagos szerződésekben meghatározott területeken végzett, technológiaátadásra irányuló tevékenységek állami [kezességvállalással] biztosítása az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül.

5. Az [IFPEN] által a harmadik személyek vagy leányvállalatai megbízásából nyújtott szerződéses kutatási szolgáltatások és egyéb szolgáltatások állami [kezességvállalással] történő biztosítása az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül.

[…]

3. cikk

A 2006. július 7. és 2009. december 31. közötti időszak tekintetében az e határozat 1. cikkének (4) és (5) bekezdésében említett gazdasági tevékenységek állami [kezességvállalással] történő biztosítása a belső piaccal összeegyeztethető támogatásnak minősül.

4. cikk

2010. január 1-jétől és az [IFPEN] és leányvállalatai, az Axens és a Prosernat között létrejött, a [2009/157] határozat 3. cikkének (1) bekezdésében említett kizárólagos megállapodások megszűnéséig az e határozat 1. cikke (4) bekezdésében említett gazdasági tevékenységek állami [kezességvállalással] történő biztosítása a belső piaccal összeegyeztethető támogatásnak minősül, az e határozat 5. és 6. cikkében foglalt feltételekre is figyelemmel.

5. cikk

1. A [2009/157] határozat 4. cikkének (2) bekezdésében említett éves pénzügyi jelentések az említett határozat 5. cikkének (1) bekezdésében már feltüntetett információkon túl tartalmazzák az e cikk (2), (3) és (4) bekezdésében felsorolt adatokat is.

2. Az éves pénzügyi jelentés tartalmazza az [IFPEN] által a figyelembe vett éves időszakban felvett kölcsönök összegét, kamatait és az azokra vonatkozó szerződéses feltételeket, valamint az állami [kezességvállaláshoz] kötődő esetleges kamattámogatás bruttó támogatástartalmára vonatkozó becslést, kivéve, ha a hitelfeltételeket az [IFPEN] által a jogállása megváltozása előtt élvezett feltételekkel összehasonlítva, vagy a Bizottság által előzetesen jóváhagyott, pontosabb módszertan alapján bizonyítani lehet, hogy e kölcsönszerződések megfelelnek a rendes piaci feltételeknek.

3. Az éves pénzügyi jelentés tartalmazza az [IFPEN] által az e határozat 1. cikkének (4) és (5) bekezdésében említett gazdasági jellegű szolgáltatások végzéséhez a figyelembe vett éves időszak során a beszállítóitól beszerzett áruk és szolgáltatások értékét, valamint a vállalkozás nemfizetése kockázatának a beszállítók általi kedvezőbb megítéléséből fakadó bruttó támogatástartalom legmagasabb becsült összegét. Ezt a becslést egy 2,5%-os díjtételnek a megvalósított beszerzések összegére történő alkalmazásával vagy a Bizottság által előzetesen jóváhagyott, pontosabb módszertan alapján kell elvégezni.

4. Az éves pénzügyi jelentés tartalmazza az [IFPEN] által a figyelembe vett éves időszakban végzett, az e határozat 1. cikkének (4) és (5) bekezdésében említett gazdasági tevékenységek értékét, valamint az abból fakadó bruttó támogatástartalom legmagasabb becsült összegét, hogy az [IFPEN] mentesült az említett gazdasági szolgáltatások kedvezményezettjeinek felkínált teljesítési, vagy legalább a legnagyobb gondosságért járó biztosítéknak megfelelő díj fizetése alól. Ezt a becslést egy 5%-os díjtételnek a megvalósított szolgáltatások összegére történő alkalmazásával vagy a Bizottság által előzetesen jóváhagyott, pontosabb módszertan alapján kell elvégezni.

6. cikk

1. Az [IFPEN] által az Axens és a Prosernat kizárólagos tevékenységi területén végzett tevékenységekhez nyújtott állami források teljes összege, beleértve az állami [kezességvállalásnak] az e határozat 5. cikke (2), (3) és (4) bekezdése szerint megbecsült legnagyobb hatását is, nem haladhatja meg a kutatáshoz, fejlesztéshez és innovációhoz nyújtott állami támogatások közösségi keretrendszere által megengedett legnagyobb támogatási intenzitást.

2. Az e cikk (1) bekezdésében szereplő küszöbérték túllépése esetén a többlettámogatást adott esetben az érintett leányvállalat, az Axens vagy a Prosernat visszafizeti az [IFPEN-nek].

7. cikk

2010. január 1-jétől az 1. cikk (5) bekezdésében említett gazdasági tevékenységek állami [kezességvállalással] történő biztosítása a belső piaccal összeegyeztethető állami támogatásnak minősül, az e határozat 8. cikkében foglalt feltételekre is figyelemmel.

8. cikk

1. Az [IFPEN] által végzett, az e határozat 1. cikkének (5) bekezdésében említett szerződéses kutatási tevékenységeknek és szolgáltatásnyújtásnak meg kell őrizniük a fő tevékenységként végzett független közcélú kutatáshoz viszonyított kiegészítő jellegüket.

[…]

3. Franciaország évente jelentést nyújt be a Bizottsághoz az [IFPEN] által nyújtott szerződéses kutatási szolgáltatásokról és egyéb szolgáltatásokról, amelyben közli azok összegének az [IFPEN] által a független közcélú kutatási tevékenységeire elkülönített költségvetésen belüli arányát.

9. cikk

1. A francia hatóságok és az [IFPEN] valamennyi művelet tekintetében, minden finanszírozási szerződésben (valamennyi, szerződés hatálya alá eső eszköz esetén) feltünteti a következő szöveget:

„Az állam a kibocsátott részvényekre/programra/kölcsönre semmiféle [kezességet] nem vállal, sem közvetlen, sem közvetett módon. Fizetésképtelenség esetén az állam semmilyen pénzügyi felelősséget nem vállal az [IFPEN] helyett a követelés kifizetéséért.

2. A francia hatóságok hasonló, az állam felelősségét kizáró záradékot illesztenek be valamennyi, az e határozat 1. cikkének (5) bekezdésében említett szerződéses kutatási vagy egyéb szolgáltatásokról szóló szerződésbe.

3. A francia hatóságok hasonló, az [IFPEN] és az állam felelősségét kizáró záradékot illesztenek be az Axens, a Beicip-Franlab és a Prosernat részvénytársaság által kötött valamennyi, követelést tartalmazó szerződésbe.

4. Az IFP közintézmény semmilyen formában nem nyújt olyan biztosítékot, garanciát, kezességet, és nem állít ki olyan szándéknyilatkozatot vagy patronálási nyilatkozatot az Axens, a Beicip-Franlab és a Prosernat részvénytársaság javára, amely nem felel meg a rendes piaci feltételeknek.

[…]”

Az eljárás és a felek kérelmei

25 A Törvényszék Hivatalához 2011. szeptember 9-én benyújtott keresetlevelével a Francia Köztársaság keresetet terjesztett elő a megtámadott határozattal szemben, amelyet a T-479/11. számon vettek nyilvántartásba.

26 A Törvényszék Hivatalához 2011. december 29-én benyújtott beadványában az UOP a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzatának 115. cikke 1. §-ában előírt határidőben kérte, hogy beavatkozhasson a jelen ügybe a Bizottság kérelmeinek támogatására.

27 A Francia Köztársaság a Törvényszékhez 2012. január 10-én benyújtott beadványában e beavatkozási kérelemmel kapcsolatos írásbeli észrevételeket tett. A Bizottság nem tett észrevételt.

28 2012. január 25-i végzésével a Törvényszék (hatodik tanács) elutasította az UOP beavatkozási kérelmét.

29 Az IFPEN a Törvényszék Hivatalához 2012. április 5-én benyújtott keresetlevelével előterjesztette a T-157/12. számon nyilvántartásba vett keresetet.

30 A Törvényszék Hivatalához 2012. július 31-én érkezett beadvánnyal az UOP a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzatának 115. cikke 1. §-a alapján beavatkozási kérelmet terjesztett elő a jelen jogvitában a Bizottság kérelmeinek támogatására.

31 Az IFPEN és a Bizottság a Törvényszék Hivatalához 2012. szeptember 21-én érkezett beadvánnyal írásbeli észrevételeket nyújtott be ezzel a beavatkozási kérelemmel kapcsolatban.

32 2012. november 23-i végzésével a Törvényszék (hatodik tanács) elutasította az UOP beavatkozási kérelmét.

33 Mivel módosult a Törvényszék tanácsainak összetétele, az előadó bírót a nyolcadik tanácsba osztották be, következésképpen a T-479/11. és T-157/12. sz. ügyeket e tanács elé utalták.

34 A felek meghallgatását követően a Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke 2013. december 2-i végzésével a Bíróságnak a Franciaország kontra Bizottság C-559/12. P. sz. ügyben folytatott eljárást befejező határozatáig felfüggesztette a T-479/11. és T-157/12. sz. ügyeket.

35 A Bíróság Franciaország kontra Bizottság ügyben 2014. április 3-án hozott ítéletének (C-559/12 P, továbbiakban: La Poste ítélet, EU:C:2014:217) meghozatalát követően a Törvényszék egyrészt kérte a Francia Köztársaságot, valamint a Bizottságot az ezen ítéletből fakadó, a T-479/11. sz. ügyben benyújtott keresetre vonatkozó következményekkel kapcsolatos észrevételeik megtételére, másrészt az IFPEN-t és a Bizottságot az ebből fakadó, a T-157/12. sz. ügyben benyújtott keresetre vonatkozó következményekkel kapcsolatos észrevételeik megtételére.

36 A Francia Köztársaság, az IFPEN és a Bizottság 2014. május 5-i leveleikben megtette észrevételeit.

37 2015. szeptember 8-án a Törvényszék (nyolcadik tanács) az előadó bíró jelentése alapján úgy határozott, hogy a T-479/11. és a T-157/12. sz. ügyben megindítja az eljárás szóbeli szakaszát.

38 A Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke 2015. szeptember 8-i határozatával az eljárás szóbeli szakaszának lefolytatása és az eljárást befejező határozat meghozatala céljából egyesítette a T-479/11. és a T-157/12. sz. ügyeket.

39 Az egyesített ügyek feleinek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait a 2015. október 8-i tárgyaláson hallgatták meg.

40 A Francia Köztársaság és az IFPEN azt kéri, hogy a Törvényszék:

– teljes egészében semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

41 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

42 A T-479/11. sz. ügyben a Francia Köztársaság keresete alátámasztására három jogalapra hivatkozik.

43 Az első jogalap az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének az azáltal történő megsértésén alapul, hogy a Bizottság nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon az állami támogatás fennállását. E jogalap keretében a Francia Köztársaság az állami támogatások területén a bizonyítási teher, valamint a megkövetelhető bizonyítékok mértékére összpontosít, és három részre bontva olyan érveket sorakoztat fel, amelyekkel először is előadja, hogy a Bizottság nem bizonyította az EPIC jogállásból következő hallgatólagos és korlátlan állami kezességvállalás fennállását, majd, hogy a Bizottság nem mutatott be elégséges bizonyítékot az IFPEN számára biztosított előny fennállásáról, végül, hogy a Bizottság nem bizonyította az említett előnyhöz kapcsolódó állami források átruházását.

44 Második jogalapjában a Francia Köztársaság azt állítja, hogy a Bizottság jogi és ténybeli hibákat követett el annak megállapításával, hogy az IFPEN EPIC jogállásánál fogva az állam részéről hallgatólagos és korlátlan kezességvállalásban részesült a tartozásai után.

45 Végül a harmadik jogalap az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének megsértésén alapul, mivel a Bizottság megsértette a szelektív előny fogalmát. E két részre osztott jogalappal a Francia Köztársaság egyrészt előadja, hogy a Bizottság tévesen állapította meg, hogy egy kezességvállalás fennállása előnyt jelent az IFPEN számára, mind a beszállítóihoz és ügyfeleihez, mind a bankokhoz és pénzintézetekhez fűződő kapcsolatában, még ha annak bizonyítottságát feltételezzük is. Másodlagosan vitatja másrészt a Bizottság megállapításait az említett előnynek az IFPEN magánjog hatálya alá tartozó leányvállalataira, az Axensre és a Prosernat-ra történő átruházásával kapcsolatosan.

46 A T-157/12. sz. ügyben az IFPEN keresete alátámasztása érdekében öt jogalapra hivatkozik.

47 Az első jogalap az EUSZ 5. cikkben és az EUMSZ 2. cikkben foglalt szubszidiaritás és a korlátozott hatáskör elvének megsértésén alapul. E jogalappal az IFPEN lényegében a Bizottság azon megállapítását vitatja, amely szerint a francia jogban létezik az EPIC fogalmához tartozó hallgatólagos és korlátlan állami kezességvállalás.

48 A második jogalap az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének megsértésén alapul, mivel a Bizottság nem bizonyította az IFPEN és leányvállalatai tényleges gazdasági előnyének fennállását. E három részre tagolt jogalappal az IFPEN először is előadja, hogy a Bizottság nem tudta az ítélkezési gyakorlat által megkövetelt bizonyítási mércének megfelelően bizonyítani, hogy a szóban forgó kezességvállalás tényleges gazdasági előnyt jelentett számára, különösen a beszállítókhoz és az ügyfelekhez fűződő kapcsolatában. Előadja továbbá, hogy a Bizottság nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon az említett gazdasági előny átruházását a magánjog hatálya alá tartozó Axens és Prosernat leányvállalataira. Végül úgy véli, hogy nincs elegendő kapcsolat az említett gazdasági előny és az állami forrásoknak a szóban forgó kezességvállalásból fakadó átruházása között.

49 A harmadik jogalap a kezességvállalásról szóló közlemény, vagy másodlagosan az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének megsértésén alapul. E jogalappal az IFPEN lényegében azt adja elő, hogy a kezességvállalásról szóló közlemény nem értelmezhető úgy, mint amely igazolja az egyrészt a fizetésképtelenségi eljárás alá kerülés jogszabályi és létesítő okiratbeli lehetetlensége, másrészt a szelektív előnyt jelentő, kedvezőbb piaci finanszírozási feltételek kedvezménye közötti automatikus kapcsolat fennállását.

50 A negyedik jogalap az IFPEN-nek nyújtott előny összegének meghatározását érintő nyilvánvaló értékelési hibán alapul. E két részre osztott jogalapjával az IFPEN vitatja a beszállítókhoz és az ügyfelekhez fűződő kapcsolatában a szóban forgó kezességvállalásból szerzett előny összegének becslésekor a faktoring és a teljesítési vagy legnagyobb gondosságért járó biztosítékok alkalmazásának relevanciáját. Másrészt előadja, hogy a Bizottság mind az ő, mind a leányvállalatai esetében tévesen határozta meg az állítólag azonosított állami támogatás intenzitását.

51 Végül a harmadik jogalap az arányosság elvének megsértésén alapul. E jogalappal az IFPEN lényegében előadja, hogy aránytalanok az EPIC-ek javára biztosított, állami támogatásnak minősülő hallgatólagos és korlátlan állami kezességvállalás fennállásának elismeréséből fakadó következmények, különösen az előzetes bejelentés, valamint egyéb, vele szemben, valamint a Francia Köztársasággal szemben megállapított kötelezettségek.

52 A Francia Köztársaság és az IFPEN jogalapjai, valamint az azokra a Bizottság által adott válaszok megvizsgálása alapján a jelen keresetek két kérdés köré szerveződnek.

53 Először felmerül az a kérdés, hogy a francia jogban fennáll-e az EPIC-ek javára az ezen intézmények jogállásából fakadó hallgatólagos és korlátlan állami kezességvállalás, amely többek között abból a tényből ered, hogy nem tartoznak az általános jog szerinti fizetésképtelenségi eljárások hatálya alá.

54 Mindazonáltal a 2004. április 3-i La Poste ítéletből (C-559/12 P, EU:C:2014:217) fakadó, a benyújtott kereseteikre vonatkozó következményekkel kapcsolatos észrevételeik megtételére irányuló, Törvényszék általi megkeresésre válaszul 2014. május 5-i levelükben a felperesek elálltak az EPIC fogalmához tartozó hallgatólagos és korlátlan állami kezességvállalás fennállásával kapcsolatos jogalapjaiktól.

55 Másodszor, mivel a jelen jogvitában az EPIC jogállásból fakadó hallgatólagos és korlátlan állami kezességvállalás fennállását nem vitatják, a Törvényszéknek azt a kérdést kell megvizsgálnia, hogy a Bizottság jogosan állapította-e meg, hogy ez a kezességvállalás az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül. E tekintetben elsősorban azt kell megvizsgálni, hogy ez a kezességvállalás az IFPEN számára szelektív előnyt keletkeztetett-e, amely az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében az állami támogatás egyik minősítő eleme. A kérdés megvizsgálásakor a Törvényszéknek figyelembe kell vennie a 2014. április 3-i La Poste ítéletből (C-559/12 P, EU:C:2014:217) fakadó lehetőséget, hogy vélelem útján állapítsa meg ilyen előny fennállását.

56 A felperesek által a keresetekben érintett valamennyi további kérdés, tudniillik először is az IFPEN számára biztosított előnynek a magánjog hatálya alá tartozó leányvállalataira történő átruházása, továbbá az említett előny és a szóban forgó kezességvállalásból származó állami források átruházása, végül a Bizottság által a Francia Köztársasággal szemben megállapított kötelezettségek arányosságának mind előfeltétele, hogy az IFPEN maga előnyt szerezzen az EPIC jogállásából fakadó állami kezességvállalásból. Így meg kell állapítani, hogy a fent említett kérdésekre vonatkozó jogalapok másodlagosak azokhoz képest, amelyek az IFPEN számára biztosított előny fennállására vonatkoznak.

Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének megsértésére, valamint az IFPEN számára biztosított előny fennállására és kiszámítására vonatkozó jogalapokról

57 A T-157/12. sz. ügyben benyújtott kereset második jogalapjának első része és negyedik jogalapja, valamint a T-479/11. sz. ügyben benyújtott kereset első jogalapjának második része és harmadik jogalapjának első része alapvetően az IFPEN által az EPIC jogállásából fakadó állami kezességvállalásból szerzett előny fennállására, és kisebb mértékben ezen előny összegének becslésére vonatkozik.

58 A felperesek által a fent említett jogalapok keretében előadott érvek szinte kizárólag az IFPEN által a szóban forgó kezességvállalásból a beszállítókhoz és az ügyfelekhez fűződő kapcsolatában szerzett szelektív előnyre, valamint konkrétabban a Bizottság által ezen előny bizonyítására választott módszerre, valamint az annak fennállása bizonyítása érdekében benyújtott bizonyítékokra vonatkoznak. Mindazonáltal a Francia Köztársaság, bár mellékesen, de vitatja a Bizottság egyes, az IFPEN, és a bankok és pénzintézmények között fennálló kapcsolatban érvényesülő előnnyel összefüggő megállapításait is.

59 A Törvényszék további érvelésében először megvizsgálja az IFPEN-nek a beszállítóihoz és az ügyfeleihez fűződő kapcsolatában keletkezett előnnyel, másodszor pedig az IFPEN és a bankok és pénzintézetek közötti kapcsolatban esetlegesen keletkező előnnyel kapcsolatos érveket.

Az IFPEN és beszállítói, valamint ügyfelei közötti kapcsolatban felmerülő előnyről

60 Először, az IFPEN és a Francia Köztársaság lényegében azt adja elő, hogy a Bizottság nem tudta az ítélkezési gyakorlat által megkövetelt bizonyítási mércének megfelelően bizonyítani az IFPEN által a szóban forgó kezességvállalásból szerzett gazdasági előny fennállását.

61 A felperesek hangsúlyozzák, hogy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében az állami támogatás egyik eleme, az előny fennállásának bizonyítását illetően a Bizottságnak legalább azt kell bizonyítania, hogy a vizsgált intézkedés hatást gyakorol, vagy legalább alkalmas arra, hogy hatást gyakoroljon a versenyre. Azt állítják, hogy bár a Bizottság elemzése előretekintő lehet, nem lehet azonban teljességgel hipotetikus, ellenkezőleg, annak lehetővé kell tennie az előny meghatározását, és meg kell bizonyosodnia annak a versenyre gyakorolt negatív hatásáról.

62 Márpedig az IFPEN-nek a beszállítókhoz és az ügyfelekhez fűződő kapcsolatában felmerült előny fennállása bizonyítékokkal alá nem támasztott feltételezéseken nyugszik. A Bizottság nem nyújtotta be egyetlen beszállító vagy ügyfél nyilatkozatát sem, és *a fortiori* nem bizonyította a beszállítók és az ügyfelek azon várakozásának szokásos és rendszeres jellegét sem, hogy az EPIC nem kerülhet fizetésképtelenségi eljárás hatálya alá. Az IFPEN-nek az ügyfelekhez fűződő kapcsolata tekintetében a felperesek rámutatnak a megtámadott határozat indokolása egyes bekezdéseinek zavaros, mi több, érthetetlen bekezdéseire.

63 A felperesek ebből megállapítják, hogy a Bizottság nem tett eleget vizsgálati kötelezettségének, amikor feltételezésekkel érvelt ahelyett, hogy az IFPEN beszállítóitól és ügyfeleitől az azoknak felrótt magatartásokra vonatkozó kézzelfogható bizonyítékot szerzett volna.

64 Ezen érvekre válaszul a Bizottság először is előadja, hogy az ítélkezési gyakorlat, különösen a 2014. április 3-i La Poste ítélet (C-559/12 P, EU:C:2014:217) szerint, a támogatás fennállásának bizonyításához nem köteles az intézkedés konkrét vagy tényleges hatásainak bizonyítására. Azt állítja továbbá, hogy a támogatási program esetében az ítélkezési gyakorlat értelmében elegendő a program általános jellemzőit megvizsgálnia annak ellenőrzése érdekében, hogy az tartalmaz-e támogatási elemeket, anélkül hogy köteles lenne minden egyedi esetben meghatározni az előnyt. Végül előadja, hogy a megtámadott határozatban nem bemutatta, hanem kiszámította az előnyt.

65 Másodszor, a felperesek vitatják a Bizottság által az IFPEN-nek a beszállítókhoz és az ügyfelekhez fűződő kapcsolatában a szóban forgó kezességvállalás által biztosított előny összegének becslésére választott módszert. Előadják különösen, hogy a faktoring és a teljesítési vagy legnagyobb gondosság esetére szóló biztosítékok, amelyeket a Bizottság összehasonlítási szempontként kiválasztott, nem relevánsak az ilyen becslés elvégzésekor.

66 Ami egyrészt az IFPEN és a beszállítók közötti kapcsolatot illeti, a felperesek lényegében azt adják elő, hogy amikor a faktoringot alkalmazta annak meghatározásához, hogy a beszállítók kedvezőbben ítélik-e meg egy EPIC nemteljesítési kockázatát, különösen magáét az IFPEN-ét, a Bizottság félreértelmezi a faktoringszolgáltatások természetét és működését, valamint azon okokat, amelyeknél fogva a vállalkozások alkalmazhatják azt. A felperesek álláspontja szerint a megtámadott határozatban foglalt megállapítások ellentmondásosak, valamint ezen túlmenően azokat a hivatalos vizsgálati eljárás során a Bizottság és a francia hatóságok által benyújtott objektív adatok is cáfolják. Végül ellentétben azzal, amit a Bizottság a megtámadott határozatban megállapított, az IFPEN beszállítóinak árai emelkedtek az érintett időszakban.

67 Másrészt, ami az IFPEN-nek az ügyfeleihez fűződő kapcsolatát illeti, a felperesek lényegében azt jelzik, hogy a kutatási szektorban a teljesítési biztosíték nem szokásos, az továbbá eredménykötelezettséget von maga után, ezért nem hasonlítható a legnagyobb gondosságért járó biztosítékhoz, ami gondossági kötelmet von maga után. Továbbá szerződéses kapcsolataiban az IFPEN-re már ilyen gondossági kötelezettség vonatkozik, amelynek felső határa szerződésesen meghatározott, következésképpen nem kell az állami kezességvállalásért az ügyfeleivel szemben a szolgáltatásai árának kiszámítása alapjául szolgáló költségek között további díjat felszámítania. Végül a felperesek álláspontja szerint a Bizottság által alkalmazott érvelés szükségszerűen egy nyilvánvalóan téves megállapításra vezet, amely szerint egy, az IFPEN által valamely ügyfelével megkötött szerződés nemteljesítése esetén az állam kártérítésben részesíti az ügyfelet ezért a nemteljesítésért, még ha az nem is az IFPEN fizetésképtelensége miatt következett be.

68 A Bizottság olyan érvekre hivatkozva vitatja a felperesek érveit, amelyek lényegében a megtámadott határozatban foglalt észrevételeket ismételik meg. A tárgyalás során hangsúlyozta, hogy a szóban forgó kezességvállalásból az IFPEN által megszerezhető előny értékének becsléséhez alkalmazott, az „egyenértékű kockázatra nyújtott fedezet költségére vonatkozó érvelést” igazolják az e becslés elvégzésekor felmerülő nehézségek, amelyek különösen a fizetésképtelenség kockázatával szembeni, ekként forgalmazott kezességvállaláshoz hasonló szolgáltatás piaci hiányából fakadnak.

69 Ezen érvek megvizsgálása érdekében először is emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében egy vállalkozással szemben hozott intézkedés állami támogatásnak minősüléséhez négy feltétel együttes fennállása szükséges. Először is a beavatkozásnak az állam által vagy állami forrásból kell történnie. Másodszor, ennek a beavatkozásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy érintse a tagállamok közötti kereskedelmet. Harmadszor annak bizonyos vállalkozások vagy bizonyos tevékenységi ágazat számára kizárólagos előnyt kell juttatnia. Negyedszer torzítania kell a versenyt, vagy azzal kell fenyegetnie (lásd: 2000. szeptember 29-i CETM kontra Bizottság ítélet, T-55/99, EU:T:2000:223, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; lásd továbbá ebben az értelemben: 2006. március 23-i Enirisorse-ítélet, C-237/04, EU:C:2006:197, 38. és 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

70 A támogatás fogalma nem csak a pozitív juttatásokat foglalja magába, hanem az olyan juttatásokat is, amelyek különböző formában enyhítik a vállalkozás költségvetésének általános terheit, és amelyek ezáltal, anélkül hogy a szó szoros értelmében támogatások lennének, azokkal azonos természetűek és hatásúak. Formájától függetlenül ekképpen támogatásnak minősül minden olyan állami beavatkozás is, amely közvetlenül vagy közvetve alkalmas vállalkozások előnyben részesítésére, illetve amely olyan gazdasági előnynek tekinthető, amelyben a kedvezményezett vállalkozás rendes piaci feltételek között nem részesülhetett volna (lásd: a 2014. április 3-i La Poste ítélet, C-559/12 P, EU:C:2014:217, 94. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

71 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a Bizottságnak kell bizonyítania az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének értelmében vett állami támogatás fennállását (lásd ebben az értelemben: a 2007. szeptember 12-i Olympiaki Aeroporia Ypiresies kontra Bizottság ítélet, T-68/03, EU:T:2007:253, 34. pont). E tekintetben az ítélkezési gyakorlat értelmében annak ellenőrzése érdekében, hogy a vállalkozás részesült-e olyan gazdasági előnyben, amelyhez piaci feltételek mellett nem juthatott volna

hozzá, a Bizottság köteles a vitatott művelet és annak összefüggései valamennyi releváns elemére vonatkozó teljes körű vizsgálatot lefolytatni, beleértve a kedvezményezett vállalkozás és az érintett piac helyzetét (2003. március 6-i Westdeutsche Landesbank Girozentrale és Land Nordrhein-Westfalen kontra Bizottság ítélet, T-228/99 és T-233/99, EU:T:2003:57, 251. pont; 2010. március 3-i Bundesverband deutscher Banken kontra Bizottság ítélet, T-163/15, EU:T:2010:59, 37. pont).

72 Az állami támogatások terén a bizonyításfelvételre vonatkozó elvekkel kapcsolatban az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bizottság köteles a kifogásolt intézkedések vizsgálatára irányuló eljárást alaposan és pártatlanul lefolytatni abból a célból, hogy a végleges határozat meghozatala során a lehető legteljesebb körű és legmegbízhatóbb információk álljanak rendelkezésére (lásd: 2014. április 3-i La Poste ítélet, C-559/12 P, EU:C:2014:217, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

73 Végül a megtámadott határozat EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésére tekintettel történő bírósági felülvizsgálatának terjedelmével kapcsolatban az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az állami támogatás e rendelkezésben meghatározott fogalma jogi természetű fogalom, és azt objektív tények alapján kell értékelni. Emiatt az uniós bíróságnak főszabály szerint – mind az előtte folyamatban lévő jogvita konkrét tényeinek, mind a Bizottság által előterjesztett értékelés szakmai vagy összetett jellegének figyelembevételével – teljes felülvizsgálatot kell gyakorolnia azon kérdés vonatkozásában, hogy valamely intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik-e (lásd: 2012. március 2-i Hollandia kontra Bizottság ítélet, T-29/10 és T-33/10, EU:T:2012:98, 100. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

74 Természetesen a Bíróság azt is kimondta, hogy a bírósági felülvizsgálat korlátozott azon kérdést illetően, hogy valamely intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének tárgyi hatálya alá tartozik-e, amikor a Bizottság által végzett értékelés szakmai vagy összetett jellegű. Ugyanakkor a Törvényszék feladata annak eldöntése, hogy ez-e a helyzet (lásd: 2012. március 2-i Hollandia kontra Bizottság ítélet, T-29/10 és T-33/10, EU:T:2012:98, 101. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

75 Ezzel összefüggésben, jóllehet a Bizottság széles körű mérlegelési jogkörrel rendelkezik, amelynek gyakorlása magában foglal az Európai Unióval összefüggésben megvalósítandó gazdasági jellegű értékeléseket, ez nem jelenti azt, hogy az uniós bíróságnak tartózkodnia kellene a gazdasági jellegű adatok Bizottság általi értelmezésének ellenőrzésétől. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint ugyanis az uniós bíróságnak nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószerűségét, megbízhatóságát és koherenciáját kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy e bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes adatot, valamint hogy alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (lásd: 2012. március-2 i Hollandia kontra Bizottság ítélet, T-29/10- és T-33/10, EU:T:2012:98, 102. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

76 A megtámadott határozatot ezen elvekre tekintettel kell megvizsgálni.

77 A felperesek érvei a Bizottság által a megtámadott határozat „Az [IFPEN]-csoport javára biztosított szelektív előny létezése” című 7.1.4 fejezetében bemutatott elemzésre vonatkoznak, amelyben a Bizottság megvizsgálta egyrészt maga az IFPEN számára a szóban forgó kezességvállalásból keletkező esetleges előnyöknek, másrészt ezen esetleges előnyöknek a leányvállalataira történő lehetséges átruházásának a kérdését (a megtámadott határozat (192) preambulumbekezdése).

78 A maga az IFPEN által a szóban forgó kezességvállalásból szerzett szelektív előnyt illetően a megtámadott határozat (193) és (194) preambulumbekezdésében a Bizottság összefoglalóan ismertette az annak fennállása bizonyítása érdekében alkalmazott megközelítést. A Bizottság rámutatott különösen, hogy a hivatalos vizsgálati eljárás megnyitásáról szóló határozatában jelezte, hogy az IFPEN elsősorban kedvezőbb tőkepiaci finanszírozási feltételeken keresztül szerezhet előnyt az EPIC jogállásából. Mindazonáltal, mivel „a[z IFPEN] nemfizetése esetén az állami [kezességvállalás] az [IFPEN-nel] szembeni valamennyi követelésre kiterjed, amelyek »[…]nem csak pénzügyi, de kereskedelmi vagy egyéb jellegűek is lehetnek«, különös tekintettel a beszállítók (akiknek számláit még

nem fizették ki) vagy az ügyfelek követeléseire (akik számára nem nyújtották az adott szolgáltatást)", az IFPEN számára EPIC jogállásánál fogva biztosított előny fennállását mind a bankokhoz és pénzintézetekhez, mind a beszállítóihoz és ügyfeleihez fűződő kapcsolata vonatkozásában elemezni kell (a megtámadott határozat (193) és (194) preambulumbekezdése).

79 A megtámadott határozat további részében az IFPEN-nek a bankokhoz és a pénzintézetekhez fűződő kapcsolatát illetően a Bizottság először megállapította, hogy bár az IFPEN nem áll külső hitelminősítő ügynökség pénzügyi minősítésének hatálya alatt, a számára nyújtott finanszírozások esetében hitelezői szükségszerűen értékelik a nemteljesítés kockázatát. Mivel a Bizottság álláspontja szerint az IFPEN tartozásait a hitelpiac segítségével finanszírozza, nem lehet kizárni, hogy a pénzügyi piacok értékelésekor gazdasági előnyben részesült az államnak a tartozásai tekintetében betöltött végső kezes szerepéből fakadóan. Mindazonáltal az IFPEN által szerződésben vállalt kölcsönöket, valamint az általa az EPIC-ké történt átalakításától 2010 végéig terjedő időszakban kapott hitelajánlatokat megvizsgálva azt állapította meg, hogy ezek a feltételek megfelelnek a piaci feltételeknek. Ennek alapján a Bizottság megállapította, hogy 2006 és 2010 között az IFPEN a bankokhoz és a pénzintézetekhez fűződő kapcsolatában nem szerzett tényleges gazdasági előnyt az EPIC jogállásából. Nem zárta ki mindazonáltal, hogy a jövőben ilyen előnyben érvényesülhet (a megtámadott határozat (195)–(200) preambulumbekezdése).

80 Másodszor, az IFPEN-nek a beszállítókhoz fűződő kapcsolatát illetően először is a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az EPIC beszállítóinak árai csökkenésével járó jelenség tapasztalható, amely az említett beszállítók által ezen intézmény nemteljesítési kockázatának kedvezőbb megítéléséből fakad, annak ismeretében, hogy nem fenyegeti a bírósági felszámolás veszélye. A Bizottság ezt követően összehasonlító indikátor, tudniillik a faktoring útján megkísérelte megbecsülni ezen árcsökkentés összegét az IFPEN számára. A faktoring kiválasztását az indokolta, hogy a Bizottság álláspontja szerint állami kezességvállalás hiányában, ha az IFPEN azon beszállítója, aki hasonló kezességvállalással kíván élni (azaz teljeskörűen biztosítani kívánja magát a másik szerződő fél nemteljesítésének kockázata ellen), igénybe veheti erre szakosodott hitelintézet vagy biztosítótársaság, vagy egy faktoringszolgáltatást kínáló társaság szolgáltatásait, amelyek szolgáltatásai között a nemteljesítés kockázata elleni ilyen fedezetet is nyújtanak. A Bizottság ellenőrizte a faktoringszolgáltatás általános díjazását, és az IFPEN előnye összegének értékeléséhez a faktoringszolgáltatást kínáló társaságok által szokásosan kért maximális teljes díjazást vette alapul. Végül, miután ezek alapján elvégezte a beszállítói által az IFPEN részére nyújtott árcsökkentés értékének kiszámítását, a Bizottság a megtámadott határozat (214) preambulumbekezdésében megállapította, hogy az EPIC-ké történt átalakításától 2009-ig ez az árcsökkentés nem haladhatott meg nagyságrendileg [*a bizalmas adatok kihúzva*] euró összeget évente. A Bizottság ezt az árcsökkentést minősítette annak a tényleges gazdasági előnynek, amelyben az IFPEN a szóban forgó állami kezességvállalás révén részesült (a megtámadott határozat (203)–(215) preambulumbekezdése).

81 Harmadszor, az IFPEN-nek az ügyfeleihez fűződő kapcsolatát illetően a Bizottság jelezte, hogy figyelemmel az állam által az IFPEN javára biztosított kezességvállalásra, utóbbi ügyfelei biztosak abban, hogy a közintézmény nem kerülhet bírósági felszámolás alá, és ezért mindenkor teljesíteni tudja majd szerződéses kötelezettségeit, illetve hogy amennyiben nem így tesz, a mulasztásért őket kártérítésben részesítik. A Bizottság úgy véli, hogy állami kezességvállalás hiányában annak az ügyfélnek, amely hasonló szintű kezességvállalásra tart igényt, egy pénzügyi közvetítővel teljesítési biztosítékról kellene megállapodnia, hogy gondoskodjon az IFPEN-nel kötött szerződése teljesítéséről (a megtámadott határozat (220) és (221) preambulumbekezdése). Ezt követően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az ilyen kezességvállalás költsége maximum az azáltal lefedett szolgáltatás által generált forgalom 5%-a, és megkísérelte az IFPEN tevékenységei közül azonosítani azokat, amelyeket az említett kezességvállalás lefedne (a megtámadott határozat (223)–(225) preambulumbekezdése). Végül megállapította, hogy az EPIC-ké történt átalakításától 2009-ig az IFPEN tényleges gazdasági előnyhöz jutott, amennyiben mentesült az ügyfelei – köztük, azok kizárólagos tevékenységi területén, leányvállalatai, az Axens és Prosernat – számára az általa elvégzett kutatási tevékenységek tekintetében

felkínált teljesítési – de legalább a legnagyobb gondosságért járó – biztosíték díjának megfizetése alól. A Bizottság ezen előny becsült összege kiszámítását a megtámadott határozat 5. táblázatában mutatta be (a megtámadott határozat (216)–(237) preambulumbekezdése).

82 A megtámadott határozat fent hivatkozott bekezdéseire tekintettel meg kell állapítani, hogy a Bizottság által azon gazdasági előny fennállásának meghatározása céljából választott módszer, amelyben az IFPEN EPIC jogállásából fakadóan részesült, az IFPEN-nek a hitelezőihez, a jelen esetben a bankokhoz és pénzintézetekhez, a beszállítókhoz és az ügyfelekhez fűződő viszonyában keletkező előny vizsgálatát jelentette. Az ilyen módszer előfeltételezi az említett kezességvállalás e kapcsolatokra gyakorolt hatásának vizsgálatát, valamint azon magatartás meghatározását, amelyet ezek a hitelezők tanúsíthatnak e kezességvállalás ismeretében, akik egy pénzösszeg megfizetésének vagy más szolgáltatás teljesítésének hiányában jogosultak a kezességvállalásra hivatkozni.

83 Ez a módszer nem jelent téves jogalkalmazást.

84 Egyrészt ugyanis a kezességvállalás olyan kiegészítő kötelezettségvállalás, amelyet nem lehet az ahhoz kapcsolódó kötelezettségtől függetlenül vizsgálni. Az államnak e természeténél fogva kezességvállalás formájában megjelenő kötelezettségvállalása az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében önmagában nem, csak az annak alapjául szolgáló kötelezettségvállalással együtt minősülhet állami támogatásnak. Ebből következik, hogy amint azt maga a Bizottság is elismerte a tárgyaláson, az EPIC jogállásból fakadó hallgatólagos és korlátlan állami kezességvállalás kizárólag annak ingyenessége miatt nem minősíthető állami támogatásnak.

85 Másrészt a megtámadott határozat tárgyául szolgáló kezességvállalás sajátossága, hogy az az e kedvezményben részesülő vállalkozás jogállásához tartozik. Az tehát nem egy konkrét kötelezettséghez kapcsolódik, hanem e vállalkozás valamennyi kötelezettségének összességét lefedi.

86 E sajátosság miatt a megtámadott határozat tárgyául szolgáló kezességvállalás befolyásolhatja az ebből a kedvezményből részesülő vállalkozás hitelezői általi megítélését. Ugyanis, bár e vállalkozás hitelezői nem tárgyalhatnak a kezességvállalás feltételeiről, saját szerződéseik feltételeinek a vállalkozással való megtárgyalása során figyelembe vehetik annak létezését.

87 Ennek megfelelően a fenti 69–71. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett előny, amely az e kedvezményben részesülő vállalkozás jogállásához tartozó állami kezességvállalásból fakad, az e vállalkozásnak a hitelezőihez, a jelen esetben a bankokhoz és pénzintézetekhez, beszállítókhoz és ügyfelekhez fűződő viszonyában érvényesül. Az a kedvezményezett vállalkozás hitelezői általi kedvezőbb bánásmódban nyilvánul meg, akik egy pénzösszeg megfizetésének, vagy más szolgáltatás teljesítésének hiányában hivatkozhatnak a kezességvállalásra, enyhítve ezzel e vállalkozás költségvetésének általános terheit vagy maximalizálva az általa megszerezhető termékeket.

88 Végül a fenti 71. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik, hogy egy konkrét ügyben az előny fennállásának megállapításához még az is szükséges, hogy a kezességvállalás által kedvezményezett vállalkozással szembeni hitelezők általi kedvezőbb bánásmódot, valamint azt, hogy e vállalkozás terhei és termékei csökkennek vagy növekednek e bánásmód által, a vitatott művelet valamennyi releváns elemének, így a kedvezményezett vállalkozás helyzetének és az érintett piacnak a figyelembevételével kell meghatározni.

89 A fenti megfontolások megerősítik, hogy a Bizottság nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott határozat (193) és (194) preambulumbekezdésében úgy határozott, hogy az IFPEN számára a szóban forgó kezességvállalással biztosított előny fennállását hitelezőinek három csoportjához: a bankokhoz és pénzintézetekhez, a beszállítókhoz és az ügyfelekhez fűződő kapcsolatában határozza meg.

90 Ezzel szemben az a mód, ahogyan a Bizottság ezt a módszert a jelen ügyben alkalmazta, jelentős hibákat mutat, különösen az IFPEN által a beszállítókhoz és az ügyfelekhez fűződő kapcsolatában állítólagosan élvezett előny meghatározását illetően.

91 Ami ugyanis az IFPEN és a bankok és pénzintézetek közötti kapcsolatokat illeti, a Bizottság úgy határozta meg az IFPEN-nek a szóban forgó kezességvállalásból szerzett lehetséges előnyét, mint amely az IFPEN által a pénzügyi piacokon számára elérhetőnél kedvezőbbnek tartott finanszírozási feltételekből fakad.

92 Az előnynek ezt a meghatározását nem érheti kritika, mivel mind a Bíróság ítélkezési gyakorlata, mind a kezességvállalásról szóló közlemény elismeri, hogy állami kezességvállalás fennállása esetén, beleértve az általános jog szerinti fizetésképtelenségi eljárások hatálya alól kivett vállalkozás jogállásából fakadó kezességvállalást is, a bankokhoz és pénzügyi intézményekhez hasonló hitelezők kedvezőbb finanszírozási feltételekben megnyilvánuló kedvezőbb bánásmódot biztosíthatnak az e kezességvállalás által kedvezményezett vállalkozás számára. Az állami kezességvállalás fennállása ebben az értelemben vezethet a kezességvállalás által kedvezményezett vállalkozás költségvetése általános terheinek enyhítéséhez.

93 Emlékeztetni kell ugyanakkor arra, hogy a jelen ügyben a Bizottság kifejezetten kizárta ilyen előny fennállását, mivel az IFPEN által az EPIC-ké történt átalakítását megelőzően és követően szerződésben vállalt kölcsönök vagy a számára kölcsönökre tett ajánlatok vizsgálatát követően megállapította, hogy az ezen átalakulástól 2010 végéig eltelt időszakban e feltételek megfeleltek a piaci feltételeknek (a megtámadott határozat (199) preambulumbekezdése).

94 Az IFPEN-nek a bankokhoz és pénzintézetekhez fűződő kapcsolatát illető megállapításokkal szemben az IFPEN-nek a beszállítókhoz és az ügyfelekhez fűződő kapcsolatát illetően a Bizottság azt állapította meg, hogy a szóban forgó kezességvállalás az IFPEN számára „tényleges gazdasági előnyt” jelentett. Ez a megállapítás nem állja meg a helyét. Az alábbiakban foglaltak bemutatják, hogy az teljesen hipotetikus érvelésen alapul, ezenfelül olyan mértékben az egyértelműség és koherencia hiányában szenved, hogy a megtámadott határozat erre tekintettel részben sérti az indokolási kötelezettséget.

95 Először, az IFPEN-nek a beszállítókhoz fűződő kapcsolatát illetően a megtámadott határozatból az következik, hogy a Bizottság az IFPEN által az EPIC jogállásából fakadó állami kezességvállalásból szerzett lehetséges előnyt úgy határozta meg, mint olyan árcsökkentést, amelyet a beszállítói azon tény ismeretében biztosítottak számára, hogy ez a jogállás a fizetésképtelenségből fakadó nemteljesítés kockázata elleni korlátlan kezességvállalást jelent.

96 Egyrészt ugyanis a megtámadott határozat (203) preambulumbekezdéséből kiderül, hogy a Bizottság szerint fennáll egy olyan jelenség, „az árcsökkenés[…], amelynek oka az, hogy az érintett jogalany nemteljesítésének kockázatát a vele szerződő felek – annak ismeretében, hogy közintézményi jogállásának köszönhetően nem fenyegeti a bírósági felszámolás veszélye – kedvezőbben ítélik meg”.

97 Másrészt, a megtámadott határozat (214) preambulumbekezdésében a Bizottság úgy ítélte meg, hogy „gazdasági tevékenységeinek gyakorlása során az [IFPEN] a beszállítók által alkalmazott árcsökkentés révén tényleges gazdasági előnyhöz jutott, amelynek oka az volt, hogy utóbbiak kedvezőbben ítélték meg a vállalkozás nemteljesítésének kockázatát”.

98 Amint arra az IFPEN jogosan mutat rá, a megtámadott határozat (203) preambulumbekezdésében tett megállapításokból, valamint az előnynek az említett határozat (214) preambulumbekezdésében foglalt meghatározásából következik, hogy a Bizottság szerint általánosságban az általános jog szerinti fizetésképtelenségi eljárás hatálya alá kerülés jogi lehetetlenségéből fakadó korlátlan állami kezességvállalás fennállása esetén az e kezességvállalás kedvezményéből részesülő intézmény

nemteljesítésének kockázatát a beszállítók kedvezőbben ítélik meg, ezt a kedvezőbb megítélést megjelenítik az ezen intézménynek biztosított áraikban is, valamint hogy az így létrejövő árcsökkenés szükségszerűen ennek a kedvezőbb megítélésnek tudható be.

99 Márpedig a megtámadott határozatban a Bizottság nem hivatkozik egyetlen olyan elemre sem, amely bizonyítaná az érvelését alkotó három feltételezés bármelyikének megalapozottságát. A megtámadott határozat nem utal különösen semmilyen, az érintett piacon vagy általában az üzleti életben a fizetésképtelenség kockázatával szemben állami kezességvállalást élvező intézmények számára a beszállítóik által biztosított árcsökkentés jelensége fennállását bizonyító elemre sem.

100 A megtámadott határozatban szereplő ténybeli elemek egyébként ellentmondanak a Bizottság feltételezéseinek. A megtámadott határozat (70) preambulumbekezdéséből ugyanis kiderül, hogy egy, a közigazgatási eljárásban érdekelt harmadik személyként részt vett vállalkozás, tudniillik az Axens versenytársaként az UOP úgy nyilatkozott, hogy „versenytársaival szemben az »[IFPEN]/Axens« kedvezőbb szerződéses feltételekben részesülhet”. A Bizottság hozzáteszi, hogy „ezzel összefüggésben [az említett vállalkozás] az eljárás megindításáról szóló határozatban is említett, az [IFPEN] és az Axens által közösen aláírt szerződésekre hivatkozik”, amelyek fennállását a francia hatóságok is megerősítették.

101 Mindazonáltal a megtámadott határozatnak az IFPEN-nek a magánjog hatálya alá tartozó leányvállalataira átruházott előnyök elemzésével foglalkozó részében található (248) preambulumbekezdésében a megtámadott határozat (70) preambulumbekezdésében említett, az IFPEN és leányvállalatai által közösen aláírt szerződésekre hivatkozva, valamint kifejtve, hogy e szerződések alapvetően az „IFPEN-csoport” különböző vállalatai alkalmazottainak hivatalos utazásai tekintetében közlekedési szolgáltatások nyújtásra vonatkoztak, a Bizottság rámutat, hogy az „IFPEN-csoport” e szerződések keretében a csoportos vásárlásra tekintettel részesülhetett az árcsökkentésekben. Így feltételezve, hogy a beszállítók csökkenthették az IFPEN-nek és leányvállalatainak nyújtott szolgáltatásaik árát, a Bizottság által a hivatalos vizsgálati eljárás során beszerzett információk azt mutatták, hogy ennek az árcsökkentésnek más magyarázata is lehetett, mint a korlátlan állami kezességvállalás fennállása az IFPEN javára.

102 Végül konkrétabban az IFPEN helyzetét illetően a megtámadott határozatban semmi nem jelzi, hogy a Bizottság megvizsgálta, vagy egyáltalán feltette a kérdést, hogy az IFPEN beszállítói általi megítélését bármilyen módon befolyásolhatta-e ezen intézmény EPIC-ké történt átalakítása, vagy, hogy beszállítói kedvezőbb bánásmódban részesítették-e az IFPEN-t az EPIC-ké történt átalakítását követően. A megtámadott határozat még olyan fejtegetéseket sem tartalmaz, amelyekből arra lehetne következtetni, hogy a Bizottság megkísérelte megtudni, hogy az IFPEN beszállítóinak volt-e tudomása arról a tényről, hogy annak EPIC jogállása a fizetésképtelenség kockázatával szembeni állami kezességvállalásként is értelmezhető.

103 E tekintetben rá kell még mutatni arra, hogy a francia hatóságok a közigazgatási eljárás során, különösen 2008. október 13-i, valamint 2010. november 25-i levelükben vitatták a Bizottságnak az IFPEN nemteljesítésének kockázata beszállítók általi kedvezőbb megítéléséhez kapcsolódó állítólagos árcsökkentéssel kapcsolatos érvelésének elméleti és feltételes jellegét. A francia hatóságok tájékoztatták továbbá a Bizottságot, hogy az IFPEN általános vásárlási feltételeit nem érintette az EPIC-ké történt átalakítása, valamint hogy az IFPEN beszállítók felé fennálló tartozásai kiegyenlítésének átlagos időtartama mindig kevesebb volt a francia kereskedelmi törvénykönyv releváns rendelkezéseiben foglalt követelményeinél. Végül azt állították, hogy az IFPEN-nek a beszállítókhoz fűződő kapcsolatában az előny fennállása az IFPEN-re vonatkozó versenyeztetési kötelezettségnél fogva kizárt.

104 A Bizottság a megtámadott határozat (203) preambulumbekezdésében ezen érvekre válaszul megállapította, hogy az IFPEN beszállítóinak versenyeztetéséből esetlegesen következő árcsökkenést meg kell különböztetni az e vállalkozás nemteljesítése kockázatának a beszállítók általi kedvezőbb megítéléséből fakadó árcsökkenéstől. A következő preambulumbekezdésben a Bizottság azonnal megkezdte ezen árcsökkenés értékelését, az alábbiakat jelezve:

„Az ipari és kereskedelmi jellegű közintézmény nemteljesítése kockázatának a beszállítók általi kedvezőbb megítéléséből fakadó árcsökkenés becsléséhez a Bizottság az egyenértékű kockázatra nyújtott fedezet költségét vizsgálja. Állami [kezességvállalás] hiányában, ha az IFPEN azon beszállítója, aki hasonló [kezességvállalással] kíván élni (azaz teljeskörűen biztosítani kívánja magát a másik szerződő fél nemteljesítésének kockázata ellen), igénybe veheti erre szakosodott hitelintézet vagy biztosítótársaság szolgáltatásait. A nemteljesítés kockázata elleni ilyen fedezetet a leggyakrabban elsősorban a faktoringszolgáltatásokat kínáló társaságok nyújtanak.”

105 A megtámadott határozat (203) és (204) preambulumbekezdésében foglalt észrevételek az említett határozat (214) preambulumbekezdésével együttesen értelmezve rávilágítanak a Bizottság érvelésében található logikai hibára.

106 E preambulumbekezdésekből ugyanis kitűnik, hogy a Bizottság valójában csak feltételezte a beszállítók által az IFPEN nemteljesítése kockázatának kedvezőbb megítéléséből fakadó árcsökkenés fennállását, anélkül, hogy ellenőrizte volna e feltételezés megalapozottságát. Ezt követően ezen árcsökkenés mértékét igyekezett értékelni egy olyan indikátor segítségével, amely nem magát az árcsökkenést mérte, hanem pusztán egy olyan kezességvállalás értékét, amelyet hasonlónak ítélt ahhoz, amelynek kedvezményében az IFPEN részesült. Ez utóbbi érték az, amelyet a Bizottság a megtámadott határozat (214) preambulumbekezdésében az IFPEN számára a szóban forgó kezességvállalásból keletkezett tényleges előnyként figyelembe vett. Így az előny fennállásának bizonyítása, majd azt követően annak összegének kiszámítása helyett a Bizottság fordított érvelést alkalmazott, abból az egyetlen tényből következtetve az előny fennállására, hogy összehasonlítás útján meg tudta azt becsülni.

107 Meg kell állapítani továbbá, hogy az IFPEN által a szóban forgó kezességvállalásból a beszállítókhoz fűződő kapcsolatában szerzett előny meghatározása érdekében a Bizottság által választott megközelítés feltűnően eltér az előbbi intézménynek a bankokhoz és pénzintézetekhez fűződő kapcsolatában fennálló előny meghatározása érdekében választott megközelítéstől. Ez utóbbiak esetében ugyanis a Bizottság a kezességvállalás tényleges hatásait kutatta azzal, hogy egyesével megvizsgálta az IFPEN által az EPIC-ké történt átalakulását követően szerződésben vállalt kölcsönöket, valamint a számára felajánlott hitelkereteket, majd összehasonlítva azok feltételeit az ezen átalakulást megelőzően szerződésben vállalt kölcsönökkel. Ami ezzel szemben a beszállítókhoz fűződő kapcsolatot illeti, ott tisztán hipotetikus érvelést alkalmazott, elmulasztva az érintett piac vizsgálatával ellenőrizni feltételezéseit.

108 A fentiekből következik, hogy azon előnyt illetően, amelyet az IFPEN a szóban forgó kezességvállalásból a beszállítókhoz fűződő kapcsolatában szerezhetett, a Bizottság nem tett eleget a fenti 71. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatban meghatározott bizonyítási tehernek. A Bizottság nem bizonyította különösen, hogy egy, a szóban forgóhoz hasonló kezességvállalás fennállása esetén az e kezességvállalás által kedvezményezett vállalkozást beszállítói valóban kedvezőbb bánásmódban részesíthetik-e, különösen a termékeik és szolgáltatásaik árának csökkentésével, kifejezve ezzel az említett vállalkozás nemteljesítése kockázatával kapcsolatos kedvezőbb megítélésüket. A Bizottság a megtámadott határozat (214) preambulumbekezdésében tehát tévesen állapította meg, hogy az IFPEN a beszállítói által nyújtott árcsökkentésben megvalósuló tényleges gazdasági előnyben részesült, ami az utóbbiak által a nemteljesítésének kockázata kedvezőbb megítéléséből fakadt.

109 Magának az előnynek a fogalmával kapcsolatosan továbbá, amelyet az IFPEN a szóban forgó kezességvállalásból a beszállítókhoz fűződő kapcsolatában szerzett (lásd a fenti 95–97. pontot), a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor ezen előny becslésének érdekében a beszállítóknak az IFPEN felé alkalmazott árai szintjének megvizsgálása helyett „az egyenértékű kockázatra nyújtott fedezet költségére vonatkozó érvelésre” hivatkozással a faktoringszolgáltatás alkalmazását választotta.

110 A fentiekből következően nem kell megvizsgálni azon érveket, amelyekkel a felperesek a faktoringnak az IFPEN által a szóban forgó kezességvállalásból a beszállítókhoz fűződő kapcsolatában biztosított előny összegének megbecsléséhez releváns jellegét vitatják. A Bizottság ugyanis nem becsülhetett meg olyan előnyt, amelynek fennállását semmilyen módon nem bizonyította.

111 Másodszor az IFPEN-nek az ügyfelekhez fűződő kapcsolatát illetően a megtámadott határozatból az következik, hogy a Bizottság az IFPEN által az EPIC jogállásából fakadó állami kezességvállalásból szerzett előnyt úgy határozta meg, mint az ügyfelei számára felkínált teljesítési – de legalább a legnagyobb gondosságért járó – biztosíték díjának megfizetése alóli mentesség.

112 Ez a meghatározás azon az egyedül az UOP nyilatkozata által alátámasztott megállapításon alapult, amely szerint a technológiaátadás területén a vevők mind a szerződéses, mind a szerződésen kívüli felelősségbiztosítás tekintetében különösen érzékenyen értékelik a szolgáltatók által kínált garanciákat (a megtámadott határozat (216) preambulumbekezdése). E megállapításból kiindulva, és irrelevánsként kizárva az IFPEN szerződésen kívüli felelősségének a szóban forgó kezességvállalás általi biztosításának kérdését, a megtámadott határozat (220) és (221) preambulumbekezdésében a Bizottság az alábbiakat mondta ki:

„(220) […] figyelemmel az állam által az [IFPEN] javára biztosított [kezességvállalásra], utóbbi ügyfelei biztosak abban, hogy a közintézmény nem kerülhet bírósági felszámolás alá, és ezért mindenkor teljesíteni tudja majd szerződéses kötelezettségeit, illetve hogy amennyiben nem így tesz, a mulasztásért őket kártérítésben részesítik […]

(221) A (204) és azt követő preambulumbekezdésekben a beszállítókkal fenntartott kapcsolatok tekintetében ismertetett érveléssel összhangban a Bizottság úgy véli, hogy állami [kezességvállalás] hiányában annak az ügyfélnek, amely hasonló szintű [kezességvállalásra] tart igényt, egy pénzügyi közvetítővel (például bankkal vagy biztosítótársasággal) teljesítési biztosítékról (angolul: „performance bond”) kellene megállapodnia, hogy gondoskodjon az [IFPEN-nel] kötött szerződése teljesítéséről. E védelem célja annak szavatolása, hogy a szerződés végrehajtásának (teljes vagy részleges) elmulasztásából eredő kár esetén az ügyfél pénzügyi kártérítésben részesüljön.”

113 Az ezt követő preambulumbekezdésekben a Bizottság a teljesítési biztosíték vagy a legnagyobb gondosságért járó biztosíték költségét becsülte meg, és úgy ítélte meg, hogy az a biztosított szolgáltatásokból származó bevétel összegének legfeljebb 5%-a (a megtámadott határozat (223)–(225) preambulumbekezdése). Megkísérelte meghatározni azt is, hogy az IFPEN gazdasági tevékenységei közül mely szolgáltatásokat biztosíthat az „ilyen kezességvállalás” (a (226)–(235) preambulumbekezdés). A megtámadott határozat (236) preambulumbekezdésében a Bizottság a következőket állapította meg:

„[…] gazdasági tevékenységeinek gyakorlása során az [IFPEN] tényleges gazdasági előnyhöz jutott, amennyiben mentesült az ügyfelei – köztük, azok kizárólagos tevékenységi területén, leányvállalatai, az Axens és Prosernat – számára az általa elvégzett kutatási tevékenységek tekintetében felkínált teljesítési – [vagy] legalább a legnagyobb gondosságért járó – biztosíték díjának megfizetése alól. Noha a Bizottság nem tudja pontosan számszerűsíteni ezt az előnyt, a biztosított kockázat sajátos jellegére is figyelemmel mindenesetre úgy véli, hogy ez az előny szolgáltatásonként és évente valószínűleg nem haladja meg az e preambulumbekezdésben szereplő 5. táblázat foglalt összegeket […]”

114 E tekintetben, amint arra a felperesek is rámutatnak, a Bizottság által az IFPEN-nek az ügyfeleihez fűződő kapcsolatában juttatott előny meghatározása érdekében alkalmazott érvelés feltételezi, hogy rendes piaci feltételek között az IFPEN-hez hasonló kutatóintézetek ügyfelei a másik szerződő fél fizetésképtelenségének kockázata elleni védekezésként élnek a teljesítési és a legnagyobb gondosságért járó biztosíték garanciáival, valamint, hogy olyan kezességvállalás esetén, mint amelynek kedvezményéből az IFPEN részesül, utóbbi ügyfeleinek nincs szüksége ilyen kezességvállalásra, vagy nem kérnék már tőle ilyen kezességvállalás nyújtását. A Bizottság érvelése azt is feltételezi, hogy az, hogy az IFPEN ügyfelei lemondtak a teljesítési, vagy legalább a legnagyobb gondosságért járó biztosítékról, szükségszerűen az EPIC jogállásához kapcsolódó állami kezességvállalás fennállásának tudható be.

115 Mindazonáltal a beszállítókhoz fűződő kapcsolatban fennálló előnnyel kapcsolatos észrevételekkel ellentétben (lásd a fenti 99. pontot) a Bizottság nem nyújt semmilyen bizonyítékot, amely alkalmas lenne az érvelését alkotó feltételezések megalapozottságának, vagy legalább valószínűségének bizonyítására. A megtámadott határozat nem tartalmaz különösen semmilyen bizonyítékot, amely megerősíthetné, hogy a kutatóintézetek ügyfelei számítanak a szerződő fél fizetésképtelenségének kockázatára, és teljesítési, vagy a legnagyobb gondosságért járó biztosítékot alkalmaznak. A Bizottság nem hivatkozik semmilyen objektív elemre sem, amely megerősíthetné, hogy az EPIC jogálláshoz kapcsolódóhoz hasonló kezességvállalás fennállása esetén egy ilyen intézmény ügyfelei jellemzően nem követelnek teljesítési vagy a legnagyobb gondosságért járó kezességvállalást ettől a vállalkozástól, vagy nem kötnek ilyet egy biztosítótársasággal. Végül a megtámadott határozat indokolásában semmi nem utal arra, hogy a Bizottság igyekezett feltárni, hogy az IFPEN ügyfelei általi megítélését befolyásolta-e annak EPIC-ké történt átalakítása, vagy, hogy ezek az ügyfelek úgy értelmezik-e az IFPEN új jogállását, mint a fizetésképtelenség kockázatával szembeni állami kezességvállalást.

116 A Bizottságnak az IFPEN által az EPIC jogállásából fakadó kezességvállalásból az ügyfeleihez fűződő kapcsolatában állítólagosan szerzett előnyére vonatkozó észrevételei, valamint ennek az előnynek a megtámadott határozat (236) preambulumbekezdésében megfogalmazott meghatározása még súlyosabb hibákat tartalmaz. Egyrészt azok alapján nem érthető meg, miben áll az IFPEN ügyfelei által annak hitelezőjeként az említett kezességvállalás fennállása esetén az előbbivel szemben állítólag alkalmazott kedvezőbb bánásmód. Másrészt azok zavaros és inkoherens jellegéből fakadóan kétséget ébresztenek e kezességvállalás kedvezményezettjének meghatározásával kapcsolatban is.

117 A fenti 86–89. pontban ismertetett megfontolásokból ugyanis kitűnik először is, hogy a szóban forgó kezességvállaláshoz hasonló kezességvállalás esetében az az által kedvezményezett vállalkozás számára a gazdasági előny különösen a hitelezőihez fűződő kapcsolatában érvényesül, és kedvezőbb bánásmódot jelent, amelyet egy szolgáltatás nemteljesítése esetén e kezességvállalásra hivatkozni jogosult hitelezői tanúsítanak az említett vállalkozással szemben, könnyítve annak terhein vagy maximalizálva az általa megszerezhető bevételeket.

118 Továbbá, amint arra a fenti 82. és 89. pont rámutat, a Bizottság által a megtámadott határozatban az IFPEN által a szóban forgó kezességvállalásból szerzett előny bizonyítása érdekében választott módszertan éppen e kedvezőbb bánásmód meghatározását támasztja alá.

119 Márpedig a megtámadott határozat (236) preambulumbekezdése csak annyit jelez, hogy a szóban forgó kezességvállalásnak köszönhetően az IFPEN ügyfelei számára „a[…] teljesítési – de legalább a legnagyobb gondosságért járó – biztosíték díjának megfizetése alól[i mentességet]” nyújthatott, annak kifejtése nélkül, hogy ez a díj megfizetése alóli mentesség hogyan befolyásolhatta az IFPEN és az ügyfelei közötti kapcsolatot. A Bizottság nem fejti ki különösen, hogy e kezességvállalás fennállása esetén az ügyfelek vonzóbbnak találják-e ezt az intézményt, mint más kutatóintézeteket, vagy hogy a nemteljesítési kockázatával kapcsolatos kedvezőbb megítélésük kifejezéseként készek lennének-e magasabb árat fizetni az IFPEN szolgáltatásaiért. A Bizottság így elmulasztja meghatározni az IFPEN által az ügyfeleihez fűződő kapcsolatában szerzett előnyt.

120 Másodszor, a Törvényszék kénytelen osztani az IFPEN tanácstalanságát, amely a keresetlevélben rámutat az ügyfeleihez fűződő kapcsolatában a szóban forgó kezességvállalásból fakadóan állítólag megszerzett előny meghatározásával kapcsolatos érvelés különösen zavaros jellegére. Nehéz ugyanis megérteni, hogy a Bizottság szerint kicsoda – az IFPEN ügyfelei, vagy az IFPEN maga – állapodik meg teljesítési biztosítékban, és végső soron ki az említett kezességvállalásnak megfelelő díj megfizetése alóli mentesség miatt a terhek könnyebbülésének kedvezményezettje.

121 E tekintetben rá kell mutatni, hogy a megtámadott határozat fenti 112. pontban idézett (221) preambulumbekezdésében a Bizottság állítja, hogy „az ügyfélnek, amely hasonló szintű kezességvállalásra tart igényt, egy pénzügyi közvetítővel […] teljesítési biztosítékról […] kellene megállapodnia”, ami szintén arra enged következtetni, hogy az IFPEN vagy versenytársai ügyfeleinek kell teljesítési biztosítást kötnie és megfizetnie az annak megfelelő díjat.

122 A megtámadott határozat más bekezdései arra engednek következtetni, hogy az IFPEN-nek kellene a teljesítési biztosítékért járó díjat megfizetnie. Például a megtámadott határozat fenti 113. pontban idézett (236) preambulumbekezdésében a Bizottság azt jelezte, hogy „az [IFPEN] tényleges gazdasági előnyhöz jutott, amennyiben mentesült az ügyfelei […] számára […] felkínált teljesítési – de legalább a legnagyobb gondosságért járó – biztosíték díjának megfizetése alól”. Ugyanígy, az IFPEN számára keletkezett, a magánjog hatálya alá tartozó leányvállalataira átruházott előnyökről szóló részben szereplő (246) preambulumbekezdésben a Bizottság rámutatott, hogy „az [IFPEN] elszámolásainak vizsgálata [megmutatta, hogy a]z államnak nem fizették meg a teljesítési biztosítéknak vagy legalább a legnagyobb gondosságért járó biztosítéknak megfelelő díjat, és azt a leányvállalatoknak nyújtott szolgáltatások[költségeken alapuló díjazásában] sem számíthatták fel”.

123 E bekezdéseket úgy kell értelmezni, hogy a Bizottság szerint rendes piaci helyzetben a kutatóintézetek ügyfelei teljesítési vagy a legnagyobb gondosságért járó biztosítást kötnek a szerződés végrehajtásának elmulasztása elleni védekezés céljából, beleértve a másik szerződő fél fizetésképtelenségéhez kapcsolódó okokat is. Mindazonáltal, ha úgy határoznak, hogy az IFPEN ügyfelei lesznek, már nem kell ilyen biztosítást kötniük, mivel az IFPEN állami kezességvállalást nyújt számukra, amely felhasználható a szerződés végrehajtásának fizetésképtelenség miatti elmulasztása esetén is. Mivel az IFPEN ingyen jut hozzá a kezességvállaláshoz, azt ügyfelei számára is ingyen tudja nyújtani.

124 Bár a megtámadott határozatnak a fenti 123. pontban alkalmazott értelmezése lehetővé teszi a megtámadott határozat (221) és (236) preambulumbekezdéseinek összeegyeztetését, annak megvannak a korlátai. Egyrészt ugyanis, bár el kell ismerni, hogy a teljesítési biztosíték díja megfizetésének terhe rendesen az IFPEN ügyfeleit terheli, az állami kezességvállalás, amelynek kedvezményében az IFPEN részesül, inkább úgy értelmezendő, mint amely előnyt nyújt az említett ügyfeleknek. Amint ugyanis arra a tárgyaláson a felperesek jogosan mutattak rá, a kezességvállalás, amelynek kedvezményében az IFPEN részesül, leveszi az ügyfeleiről a teljesítési biztosíték díjának terhét, amelyet az előbbi kezességvállalás hiányában rendesen meg kellene fizetniük. Másrészt ez az értelmezés nem teszi egyértelművé a megtámadott határozat (246) preambulumbekezdésének tartalmát, amelyből az derül ki, hogy az IFPEN-nek az állam számára meg kellene fizetnie a teljesítési biztosíték díját.

125 Az IFPEN kételyeire válaszul a Bizottság ellenkérelmében azt állította, hogy a teljesítési biztosíték alkalmazása azon hallgatólagos és korlátlan kezességvállalás ára közvetett intézkedésének keretébe illeszkedik, amelynek kedvezményében az IFPEN részesült. Ennek keretében nincs jelentősége annak, hogy a teljesítési biztosítást az eladó vagy ügyfele kötötte-e, a releváns elem a teljesítési biztosíték ára. Ezt a kezességvállalást általában az ügyfél köti, és a megtámadott határozat ezt veszi figyelembe.

126 E magyarázatok, amelyeket csak a jelenlegi ítélkezési gyakorlat figyelembevétele mellett lehet megvizsgálni, amelynek értelmében a határozatnak önmagában elegendőnek kell lennie, és indokolása nem következhet a határozatot követően akkor előadott írásbeli vagy szóbeli magyarázatokból, amikor a kérdéses határozat már közösségi bíróság előtt kereset tárgyát képezi (lásd: 2005. június 15-i Corsica

Ferries France kontra Bizottság ítélet, T-349/03, EU:T:2005:221, 287. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), nem elegendők a megtámadott határozat indokolásának világossá tételéhez, amelynek zavaros jellegére az IFPEN rámutatott.

127 Ha ugyanis, amint azt a Bizottság állítja, nincs jelentősége annak a megállapításának, hogy kit terhel a teljesítési biztosíték díja, mivel bizonyításában ennek a teljesítési biztosítéknak az ára számít, meg kellene állapítani, hogy a Bizottság a megtámadott határozatnak az IFPEN-nek az ügyfeleihez fűződő kapcsolatát érintő részében az IFPEN-től a piacon az EPIC jogállásához kapcsolódó kezességvállaláshoz hasonló kezességvállalásért követelhető díj összegét kívánta bizonyítani. E díj megfizetése alóli mentesülés jelentené szerinte azt az előnyt, amelyben az IFPEN az ügyfeleihez fűződő kapcsolatában részesült.

128 Az ügyfelekhez fűződő kapcsolatban felmerülő előnnyel kapcsolatos indokolás ilyen értelmezése összeegyeztethetetlen a Bizottság által a fenti 82. pontban ismertetett, az előny fennállásának bizonyítására választott módszertannal. A Bizottság ellenkérelmében bemutatott megközelítésből ugyanis nem következik annak a kedvezőbb magatartásnak a meghatározása, amelyet az IFPEN ügyfelei annak hitelezőiként a szóban forgó kezességvállalás fennállása esetén vele szemben esetleg tanúsíthatnak. Ez a megközelítés így éppen ellentétes a szóban forgó kezességvállalásból az IFPEN számára a bankokhoz és pénzintézetekhez, valamint a beszállítókhoz fűződő kapcsolatában fennálló előny meghatározása érdekében választott megközelítéssel. Emlékeztetőül, a bankokat és pénzintézeteket illetően a Bizottság az IFPEN-nek nyújtott vagy ajánlott kölcsönök feltételeit vizsgálta meg. Ennek elvégzésekor a Bizottság ellenőrizte, hogy a szóban forgó kezességvállalás ténylegesen befolyásolta-e ezen intézményeknek az IFPEN-nel szemben tanúsított magatartását. A beszállítókat illetően a Bizottság először meghatározta azt a kedvezőbb magatartást, amelyet az IFPEN-nel szemben a szóban forgó kezességvállalás fennállására tekintettel tanúsíthatnak. Tévesen úgy vélte (lásd a fenti 106. pontot), hogy ez a magatartás az IFPEN-nek nyújtott termékek és szolgáltatások árának csökkentését jelenti. A Bizottság ezt követően másodszor a faktoring alkalmazásával megkísérelte ezen árcsökkenés értékét kiszámítani.

129 A fenti 127. pontban jelzett értelmezéssel az ügyfelekhez fűződő kapcsolatban fennálló előnyre vonatkozó indokolás is tévesen alkalmazza a jogot. A Bizottság által az ellenkérelemben előadott értelmezés ugyanis egy olyan *a priori* megállapításra korlátozódik, amely szerint a szóban forgó kezességvállalás szükségképpen állami támogatást jelent pusztán annak ingyenessége miatt, így nem szükséges e kezességvállalásnak az arra alapuló kapcsolatra, a jelen esetben az IFPEN és az ügyfeleiből álló hitelezőinek csoportja közötti kapcsolatra gyakorolt hatásának a vizsgálata. Márpedig, amint azt a fenti 84. pont ismerteti, az ilyen megállapítás éppen a kezességvállalás jellegzetességeivel nincs összhangban, amely olyan kiegészítő kötelezettségvállalás, amelyet nem lehet attól a kötelezettségtől függetlenül vizsgálni, amelyhez kapcsolódik. Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat értelmében az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése az állami beavatkozásokat a hatásaik alapján határozza meg. Tehát egy állami beavatkozásnak nem a formája, az oka vagy a céljai, hanem annak hatása határozza meg az e rendelkezés értelmében vett állami támogatásnak minősítését (lásd: 2013. március 19-i Bouygues és Bouygues Télécom kontra Bizottság és társai ítélet, C-399/10 P, és C-401/10 P, EU:C:2013:175, 102. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ebből következik, hogy ahhoz, hogy egy állami intézkedést e rendelkezés értelmében állami támogatásnak lehessen minősíteni, a Bizottságnak meg kell vizsgálnia ezen intézkedés lehetséges hatásait, a jelen esetben az IFPEN-nek az ügyfeleihez fűződő kapcsolatára vonatkozó hatását. Márpedig az ellenkérelmében kifejtett érvelésében a Bizottság a szóban forgó kezességvállalás akár csak lehetséges hatásainak vizsgálata alól igyekszik teljes mértékben mentesülni.

130 A fentiekből következik, hogy eltekintve a fenti 115. pontban megállapított hibától, a Bizottságnak a megtámadott határozatban az IFPEN által az EPIC jogállásából fakadó állami kezességvállalásból az ügyfeleihez fűződő kapcsolatában megszerezhető előny fennállásával kapcsolatos indokolása homályos és inkoherens. Az ilyen indokolás nem felel meg az EUMSZ 296. cikkben megkövetelt szintnek. Ahhoz ugyanis, hogy e rendelkezéssel összhangban legyen, az indokolásnak egyrészt világosan és egyértelműen

ki kell fejteni az aktust megalkotó intézmény érvelését, amelynek segítségével az érdekeltek megismerhetik a meghozott intézkedés indokait, és az illetékes bíróság felülvizsgálatot gyakorolhat (lásd ebben az értelemben: 2008. október 22-i TV2/Dánia és társai kontra Bizottság ítélet, T-309/04, T-317/04, T-329/04 és T-336/04, EU:T:2008:457, 178. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), másrészt logikusnak kell lennie, és különösen nem tartalmazhat olyan belső ellentmondást, amely megakadályozza az érintett jogi aktus indokainak megfelelő megértését (lásd ebben az értelemben: 2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 169. pont; 2011. szeptember 29-i Elf Aquitaine kontra Bizottság ítélet, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 151. pont).

131 Következésképpen meg kell állapítani, hogy ami a szóban forgó kezességvállalásból az IFPEN számára az ügyfeleihez fűződő kapcsolatában fakadó gazdasági előny fennállásának bizonyítását illeti, a Bizottság nem tett eleget sem a fenti 71. pontban idézett ítélkezési gyakorlatban meghatározottak szerinti bizonyítási tehernek, sem pedig a fenti 130. pontban idézett ítélkezési gyakorlat értelmezése szerinti indokolási kötelezettségnek. A Bizottság tehát tévesen állapította meg a megtámadott ítélet (236) preambulumbekezdésében, hogy a szóban forgó kezességvállalásnak köszönhetően gazdasági tevékenységeinek gyakorlása során az IFPEN tényleges gazdasági előnyhöz jutott, amennyiben mentesült az ügyfelei – köztük, azok kizárólagos tevékenységi területén, leányvállalatai, az Axens és Prosernat – számára az általa elvégzett kutatási tevékenységek tekintetében felkínált teljesítési – vagy legalább a legnagyobb gondosságért járó – biztosíték díjának megfizetése alól.

132 Ebből következően nem kell megvizsgálni azon érveket, amelyekkel a felperesek a teljesítési vagy a legnagyobb gondosságért járó biztosítéknak a szóban forgó kezességvállalásból az IFPEN számára az ügyfeleihez fűződő kapcsolatában biztosított előny összegének megbecslése érdekében történő alkalmazása relevanciáját vitatják.

133 A Bizottság Törvényszékhez benyújtott beadványaiban hivatkozott érvek nem alkalmasak a fenti 108. és 131. pontban foglalt megállapítások megváltoztatására.

134 Először, a Bizottság azt állítja, hogy a 2014. április 3-i La Poste ítélet (C-559/12 P, EU:C:2014:217) 99. pontjával összhangban az EPIC jogállásból fakadó állami kezességvállalás által biztosított előny fennállásának bizonyításához nem kell e kezességvállalás tényleges hatásait bizonyítania. Mivel a fenti hivatkozott ítéletnek megfelelően ezen előny fennállása vélelmezhető, az előny fennállásának bizonyítottságához elegendő az állami kezességvállalás fennállását bizonyítania.

135 Továbbá többek között az 1990. február 14-i Franciaország kontra Bizottság ítéletre (C-301/87, EU:C:1990:67), valamint a 2011. december 8-i France Télécom kontra Bizottság ítéletre (C-81/10 P, EU:C:2011:811) hivatkozva azt állítja, hogy állami támogatás fennállásának bizonyítása érdekében elegendő, hogy az intézkedés alkalmas legyen előnyt biztosítani annak kedvezményezettje számára, anélkül hogy ellenőrizni kellene az előny ténylegességét vagy mértékét. Hozzáteszi, hogy ha ez máshogy lenne, előnyt élveznének azok a tagállamok, amelyek nem jelentik be a támogatásokat, azokkal szemben, amelyek bejelentik.

136 Ezek az érvek nem állják meg a helyüket. Rá kell ugyanis mutatni, hogy a vélelem bizonyítékként történő alkalmazása azon feltételezések hihetőségétől függ, amelyeken nyugszik. Ennek megfelelően a 2014. április 3-i La Poste ítéletben (C-559/12 P, EU:C:2014:217) a Bíróság kimondta, hogy az olyan kölcsön felvevője, amelyre a tagállam közhatalmi szervei biztosítékot adnak, rendes körülmények között előnyhöz jut, mivel az általa viselt finanszírozási költség alacsonyabb annál, mint amelyet akkor viselt volna, ha ugyanehhez a finanszírozáshoz és ugyanehhez a biztosítékhoz piaci áron kellett volna hozzájutnia (a 2014. április 3-i La Poste ítélet, C-559/12 P, EU:C:2014:217, 96. pont). A Bíróság emlékeztetett arra is, hogy a kezességvállalásról szóló közlemény az 1.2, 2.1 és 2.2 pontjában kifejezetten megállapítja, hogy az olyan vállalkozás javára nyújtott korlátlan állami kezességvállalás, amelynek jogi formája kizárja a csőd vagy egyéb fizetésképtelenségi eljárás lehetőségét, azonnali előnyt keletkeztet e vállalkozás számára, és állami támogatásnak minősül, amennyiben anélkül nyújtják, hogy a

kedvezményezettje megfizetné az állam által viselt kockázatnak megfelelő díjat, és lehetővé teszi, hogy „a pénzpiacokon az általában elérhető pénzügyi feltételeknél kedvezőbb feltételek mellett jusson hitelhez” (2014. április 3-i La Poste ítélet, C-559/12 P, EU:C:2014:217, 97. pont). A Bíróság e megállapítások fényében úgy ítélte meg, hogy fennáll azon egyszerű vélelem, mely szerint az olyan vállalkozás javára nyújtott hallgatólagos és korlátlan állami kezességvállalás következtében, amely nem tartozik a fizetésképtelenségi és csődeljárások általános szabályainak hatálya alá, javul e vállalkozás pénzügyi helyzete azon terhek könnyítése révén, amelyek rendes körülmények között a költségvetésére hárulnak (2014. április-3 i La Poste ítélet, C-559/12 P, EU:C:2014:217, 98. pont).

137 Ebből következik, hogy a 2014. április 3-i La Poste ítéletben (C-559/12 P, EU:C:2014:217) felállított vélelem azon a Bíróság által hihetőként elfogadott kettős előfeltevésen alapul, amely szerint egyrészt egy tagállam közhatalmi szervei által nyújtott biztosítéknak kedvező hatása van az e kezességvállalás kedvezményezettje nemteljesítésének kockázata hitelezők általi értékelésére, másrészt, hogy ez a kedvező hatás a hitel költségének csökkenésében nyilvánul meg.

138 A jelen ügyben az IFPEN-nek a beszállítóihoz fűződő kapcsolatát illetően a Bizottság azt állítja, hogy egy tagállam közhatalmi szervei által nyújtott biztosíték kedvező hatása az e kezességvállalás kedvezményezettje nemteljesítése kockázatának hitelezők általi értékelésére a beszállítói által az említett kedvezményezett számára biztosított árak csökkentésében nyilvánul meg.

139 Márpedig az ilyen feltételezés hihetősége nem magától értetődő. Az üzleti életben ugyanis, ha egy árcsökkentés a beszállító és az ügyfél közötti kapcsolatból következik, az több tényezőhöz kapcsolódik, többek között az ügyfél által adott megrendelések mennyiségéhez (lásd a fenti 100. és 101. pontot), a beszállító által meghatározott fizetési határidőkhöz vagy a szerződéses kapcsolat fennállásának időtartamához.

140 Ennélfogva a Bizottság által a megtámadott határozatban adott további magyarázat hiányában a Törvényszék csak azt állapíthatja meg, hogy mivel e feltételezés nem hihető, nem lehet úgy megítélni, hogy a szóban forgó kezességvállalás alkalmas az IFPN beszállítói által biztosított árcsökkentés formájában megjelenő gazdasági előny biztosítására az IFPN számára, vagy, hogy a Bizottságnak elegendő e kezességvállalás fennállását bizonyítania az ilyen előny fennállásának bizonyításához.

141 Egyébiránt az IFPEN és az ügyfelei közötti kapcsolatokat illetően meg kell állapítani, hogy mivel a Bizottság a megtámadott határozatban még azt az előnyt sem határozta meg, amely az IFPEN számára a kezességvállalás fennállásából fakadna, e tekintetben tárgytalan az a vélelem, amelyre hivatkozni kíván.

142 A Bizottság mindenesetre nem hivatkozhat a Bíróság által a 2014. április 3-i La Poste ítélet (C-559/12 P, EU:C:2014:217) 98. és 99. pontjában megállapított egyszerű vélelemre az egyrészt az IFPEN, másrészt a beszállítók és az ügyfelek közötti kapcsolatokban fennálló előny bizonyítása érdekében, mivel ez a vélelem pusztán egy kedvezőbb hitelfeltételek formájában megjelenő előny fennállásának bizonyítására alkalmas.

143 A 2014. április 3-i La Poste ítélet (C-559/12 P, EU:C:2014:217) 98. és 99. pontjában felállított egyszerű vélelmet először is a La Poste határozat ténykörülményeinek és indokolásának összefüggései közé kell helyezni. Azt nem lehet továbbá a Bíróságnak a 98. és 99. pontokat megelőző, különösen az említett ítélet 96. és 97. pontjában ismertetett megfontolásaitól függetlenül értelmezni. Végül a 2014. április 3-i La Poste ítélet (C-559/12 P, EU:C:2014:217) 102–108. pontjában ismertetett megfontolások, amelyekkel a Bíróság a Francia Köztársaság érveire válaszol, szintén megerősítik az említett vélelem hatályának korlátozottságát.

144 Először is, a La Poste határozat ténykörülményei és indokolása tekintetében emlékeztetni kell különösen arra, hogy a Bizottság szerint a La Poste által az EPIC jogállásából fakadó hallgatólagos és korlátlan állami kezességvállalásnak köszönhetően szerzett szelektív előny a piacinál kedvezőbb

hitelfeltételeket jelentett. A Bizottság e következtetése azon a megállapításon alapult, amely szerint a hitelfeltételeket főleg a pénzügyi minősítés alapján határozzák meg. Márpedig egyes elemzésekből és a hitelminősítő ügynökségek módszereiből kitűnt, hogy a szóban forgó kezességvállalás a La Poste javára nyújtott állami támogatás alapvető elemeként kedvező módon befolyásolta annak pénzügyi minősítését, következésképpen az általa elérhető hitelfeltételeket (a La Poste határozat (256)–(300) preambulumbekezdése; 2014. április 3-i La Poste ítélet [C-559/12 P, EU:C:2014:217, 18. pont]).

145 Meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozattól eltérően a La Poste határozatban a Bizottság a szelektív előny fennállását csak a kedvezményezettnek a bankokhoz és pénzintézetekhez fűződő kapcsolatában vizsgálta, és nem kívánta ellenőrizni, hogy ilyen előny fennállt-e a más hitelezőihez, többek között a beszállítókhoz és ügyfelekhez fűződő kapcsolatában is.

146 Rá kell mutatni továbbá a La Poste oldalán felmerült szelektív előny fennállása megvizsgálásának empirikus jellegére. A Bizottságnak az ezen előny fennállásával kapcsolatos megállapításai ugyanis a hitelpiaci szereplők magatartásának megfigyelésén alapult, ami alapján a Bizottság okozati összefüggést állapított meg egyrészt a La Poste EPIC jogállásából fakadó állami kezességvállalás, másrészt a hitelminősítő ügynökségek által adott minősítésekre a bankok és pénzügyi intézetek által adott reakciók között, ami a La Poste számára kedvezőbb hitelfeltételek biztosításában nyilvánult meg. Amint az a fenti 99–107. pontból, valamint 115–129. pontból kiderül, a megtámadott ítéletből nyilvánvalóan hiányzik az ilyen empirikus vizsgálat az IFPEN-nek a beszállítókhoz és az ügyfelekhez fűződő kapcsolatát illetően.

147 Kétségtelen, hogy a Bíróság a 2014. április 3-i La Poste ítélet (C-559/12 P, EU:C:2014:217) 106. és 107. pontjában úgy ítélte meg, hogy a hitelminősítő ügynökségek módszerei vizsgálatának csak megerősítő értéke van. Hangsúlyozni kell mindazonáltal, hogy e módszerek vizsgálata csak a teljesség kedvéért történt a korábban helyesen meghatározott előny fennállásának vélelem útján történő bizonyításához képest. Márpedig a jelen ügyben magának az IFPEN által a beszállítókhoz és az ügyfelekhez fűződő kapcsolatában állítólag élvezett előnynek a meghatározása jelent problémát, mivel bár van ilyen meghatározás, az inkoherens és teljes egészében hipotetikus érvelésen alapul. Ezzel szemben, amint az a fenti 91. és 92. pontból kiderül, az IFPEN-nek a bankokhoz és pénzintézetekhez fűződő kapcsolatában keletkezett előny meghatározását nem érheti kritika.

148 Másodszor, a 2014. április 3-i La Poste ítélet (C-559/12 P, EU:C:2014:217) 96. és 97. pontját illetően, amelyek közvetlenül megelőzik azon pontokat, amelyekben a Bíróság megfogalmazta a szelektív előny fennállásával kapcsolatos vélelmet, rá kell mutatni arra, hogy azok hivatkoznak egyrészt a 2011. december 8-i Residex Capital IV ítéletre (C-275/10, EU:C:2011:814), másrészt a kezességvállalásról szóló közlemény 1.2, 2.1 és 2.2 pontjára.

149 A Hoge Raad der Nederlanden (Legfelsőbb Bíróság, Hollandia) előzetes döntéshozatal iránti kérelme alapján hozott, 2011. december 8-i Residex Capital IV ítéletben (C-275/10, EU:C:2011:814) a Bíróság lényegében úgy ítélte meg, hogy a tagállamok nemzeti bíróságai hatáskörrel rendelkeznek az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése alapján az állami kezességvállalás semmisnek nyilvánítására az alapjogvita tényállása szerintihez hasonló olyan helyzetben, amelyben e kezességvállalás útján jogellenes állami támogatást nyújtottak, és a kezességvállalást közhatalmi szerv vállalta annak érdekében, hogy fedezetet biztosítson egy pénzügyi társaság által olyan vállalkozásnak nyújtott kölcsönre, amely rendes piaci körülmények között nem juthatott volna ilyen finanszírozáshoz.

150 Fontos rámutatni, hogy a 2011. december 8-i Residex Capital IV ítélet (C-275/10, EU:C:2011:814) alapjául szolgáló ügyben a szóban forgó közhatalmi szerv által nyújtott kezességvállalásnak a hitelfelvevő javára nyújtott állami támogatásként minősítése nem volt kétséges, mivel nem vitatott, hogy nyújtása időpontjában a hitelfelvevő már nehéz helyzetben volt, így e kezességvállalás nélkül nem szerezhetett volna tőkepiaci finanszírozást (2011. december 8-i Residex Capital IV ítélet, C-275/10, EU:C:2011:814, 39–42. pont).

151 Éppen ebben az összefüggésben kell elhelyezni a Bíróság 2011. december 8-i Residex Capital IV ítéletének (C-275/10, EU:C:2011:814) 39. pontjában szereplő megállapítást, amely szerint „[h]a […] a hitelintézet által a kölcsönvevő részére nyújtott kölcsön vonatkozásában a tagállam közhatalmi szervei biztosítékot adnak, e kölcsönvevő rendes körülmények között pénzügyi előnyhöz jut, ezáltal pedig az [EUMSZ] [107.] cikk (1) bekezdése értelmében vett támogatásban részesül, mivel az általa viselt finanszírozási költség alacsonyabb annál, amelyet akkor viselt volna, ha ugyanehhez a finanszírozáshoz és ugyanehhez a biztosítékhoz piaci áron kellett volna hozzájutnia”, amire a Bíróság a 2014. április 3-i La Poste ítéletének (C-559/12 P, EU:C:2014:217) 96. pontjában hivatkozik.

152 Következésképpen a 2014. április 3-i La Poste ítélet (C-559/12 P, EU:C:2014:217) 96. pontjában a 2011. december 8-i Residex Capital IV ítéletre (C-275/10, EU:C:2011:814) történő hivatkozás a 2014. április 3-i La Poste ítéletben (C-559/12 P, EU:C:2014:217) felállított vélelem alkalmazását az állami kezességvállalás által kedvezményezett vállalkozás, például egy EPIC, valamint a számára kölcsönt nyújtó hitelezők, különösen a bankok és hitelintézetek közötti kapcsolatokra korlátozza, és olyan előnyre, amely előnyösebb finanszírozási feltételekben jelenik meg.

153 Ugyanez a megállapítás igaz a Bíróság által a kezességvállalásról szóló közleményre való hivatkozásra is.

154 A kezességvállalásról szóló közlemény 1.2 pontja szerint:

„A kezességvállalást leggyakrabban hitellel vagy olyan egyéb szerződéses pénzügyi kötelezettséggel társítják, amelyet a hitelfelvevő a hitelezővel szemben vállal; a kezesség nyújtható egyedi kezességként vagy kezességvállalási program formájában.

A kezességvállalásnak azonban különböző formái lehetnek, függően jogalapjuktól, az érintett ügylet típusától, a kezességvállalás időtartamától stb. Noha a felsorolás nem teljes körű, a kezesség alábbi formái azonosíthatók:

[…]

– korlátlan kezességvállalások, szemben az összegszerűségükben, illetve időben korlátozott kezességvállalásokkal. A Bizottság kezességvállalás formájában nyújtott támogatásnak tekinti az olyan vállalkozások által szerzett kedvezőbb finanszírozási feltételeket is, amelyek jogi formája kizárja a csőd vagy egyéb fizetésképtelenségi eljárás lehetőségét, vagy biztosítja a kifejezetten állami kezességvállalást vagy a veszteségek állam általi fedezését. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, amikor az állam részesedést szerez egy vállalkozásban, amennyiben a szokásos korlátozott felelősség helyett korlátlan felelősséget fogadnak el,

[…]”

155 A kezességvállalásról szóló közleménynek a hitelfelvevő részére nyújtott támogatásra vonatkozó 2.2 pontja szerint:

„A támogatás kedvezményezettje általában a hitelfelvevő. Amint az a 2.1 pontban megállapításra került, a kockázatviselést általában megfelelő díjjal ellentételezik. Ha a hitelfelvevő nem köteles díjat fizetni, vagy alacsony összegű díjat fizet, akkor előnyhöz jut. A kezesség nélküli helyzethez képest az állami kezességvállalás lehetővé teszi a hitelfelvevő számára, hogy a pénzpiacokon az általában elérhető pénzügyi feltételeknél kedvezőbb feltételek mellett jusson hitelhez. Az állami kezességvállalás segítségével a hitelfelvevő jellemzően alacsonyabb kamatot kaphat, illetve kevesebb biztosítékot kínálhat. Egyes esetekben állami kezességvállalás nélkül a hitelfelvevő nem találna olyan pénzügyi intézményt, amely kész lenne bármilyen feltétel mellett is hitelezni. […]”

156 Meg kell állapítani, hogy a közleménynek a Bíróság által a szelektív előny fennállására vonatkozó, a 2014. április 3-i La Poste ítélet (C-559/12 P, EU:C:2014:217) 98. és 99. pontjában felállított vélelem alapjául választott két pontja a kedvezőbb hitelfeltételekben, például alacsonyabb hitelkamatban vagy a biztosítékok terén kevésbé szigorú követelményekben megnyilvánuló előnyre hivatkozik, amelyeket az állami kezességvállalás által kedvezményezett vállalkozás kaphat a piacon.

157 Ennek megfelelően a Bíróság által a 2014. április 3-i La Poste ítélet (C-559/12 P, EU:C:2014:217) 97. pontjában a kezességvállalásról szóló közlemény e két pontjára való hivatkozás az említett ítéletben felállított vélelem alkalmazását is az állami kezességvállalás kedvezményében részesülő vállalkozás, valamint a számára kölcsönt nyújtó hitelezők, különösen a bankok és pénzintézetek közötti kapcsolatokra korlátozza.

158 Egyébiránt rá kell mutatni, hogy a Bíróság a kezességvállalásról szóló közlemény 2.1 pontjára is hivatkozik. Mivel ez a pont az állami források átruházásának kérdésére vonatkozik, nem befolyásolja a fentiekben foglalt megfontolásokat. Mindenesetre a fenti 84. pontban foglalt megfontolásokra tekintettel nem lehet e pontból arra következtetni, hogy az EPIC jogállásból fakadó korlátlan állami kezességvállalás pusztán annak ingyenességénél fogva előnyt biztosít az ilyen intézménynek.

159 Végül harmadszor, a Bíróságnak a Francia Köztársaság által különösen a 2014. április 3-i La Poste ítélet (C-559/12 P, EU:C:2014:217), 104. pontjával kapcsolatban előadott érvekre tett észrevételei megerősítik azt, hogy az uniós bíróság által annak bizonyításához elfogadott könnyített bizonyítási mód, hogy az EPIC jogállásból fakadó hallgatólagos és korlátlan állami kezességvállalás gazdasági előnyt jelent, alkalmazandó egy olyan hitelfelvevő esetére is, aki az említett kezességvállalásnak köszönhetően alacsonyabb hitelkamatban vagy a biztosítékok terén kevésbé szigorú követelményekben részesül.

160 A fenti megfontolásokból következik, hogy a 2014. április 3-i La Poste ítéletben (C-559/12 P, EU:C:2014:217) felállított vélelem alkalmazása az EPIC hitelezője részéről kölcsönt, vagy tágabb értelemben hitelt érintő finanszírozási műveletet is magában foglaló, az ezen EPIC hitelezői, különösen a bankok és pénzintézetek közötti kapcsolatokra korlátozódik.

161 E tekintetben fontos arra is rámutatni, hogy a tárgyaláson a Bizottság elismerte, hogy az EPIC és a beszállítói közötti kapcsolatban fennálló előny kizárható, ha bizonyított, hogy ez az intézmény készpénzben fizeti a beszállítóit, ami az IFPEN esetében nem volt bizonyított. Továbbá az ügy irataiból kiderül, hogy a hivatalos vizsgálati eljárás során a Bizottság fel kívánta deríteni, hogy az IFPEN esetében mik voltak a beszállítók felé fennálló tartozása kiegyenlítésének feltételei (lásd a fenti 103. pontot). Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat nem tartalmaz semmilyen hivatkozást a hitelekkel kapcsolatos bármilyen érvelésre, amely adott esetben lehetővé tenné a 2014. április 3-i La Poste ítéletben (C-559/12 P, EU:C:2014:217) felállított vélelem alkalmazását az IFPEN és a beszállítói közötti kapcsolatokban.

162 Másodszor, különösen a 2005. december 15-i Olaszország kontra Bizottság ítéletre (C-66/02, EU:C:2005:768, 91. és 92. pont), a 2006. szeptember 6-i Portugália kontra Bizottság ítéletre (C-88/03, EU:C:2006:511, 91. pont), a 2011. június 9-i Comitato „Venezia vuole vivere” és társai kontra Bizottság ítéletre (C-71/09 P, C-73/09 P és C-76/09 P, EU:C:2011:368, 114. pont), valamint a 2007. szeptember 12-i Olaszország kontra Bizottság ítéletre (T-239/04 és T-323/04, EU:T:2007:260, 142–144. pont) alapítva a Bizottság előadja, hogy amikor a jelen ügyhöz hasonlóan egy támogatási programot vizsgál, nem kell bizonyítania az előny ténylegességét vagy mértékét, hanem arra szorítkozhat, hogy a kérdéses általános program jellemzőit tanulmányozza annak megállapítása érdekében, hogy e program támogatási elemeket tartalmaz-e.

163 Az IFPEN és a Francia Köztársaság ennek az érvnek az elfogadhatatlanságára hivatkozik azzal érvelve, hogy a megtámadott határozat nem minősíti a vitatott kezességvállalást támogatási programnak.

164 Meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem jelölte meg kifejezetten, hogy határozata egyéni támogatásra vagy támogatási programra vonatkozik. Mindazonáltal szükségtelen dönteni a Bizottság érvének elfogadhatóságáról, azt el kell utasítani mint megalapozatlant.

165 E tekintetben emlékeztetni kell először is arra, hogy az [EUMSZ 108.] cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL 1999. L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 1. cikkének d) pontja szerint, amelyet 2015. október 14-i hatállyal felváltott az [EUMSZ] 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i 2015/1589/EU tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.) a támogatási program egyrészt olyan jogi aktus, amely alapján – anélkül, hogy további végrehajtási intézkedésre volna szükség – egyedi támogatásokat lehet megítélni azon vállalkozások számára, amelyeket a jogi aktusban általános vagy elvont módon jelöltek meg, illetve másrészt olyan jogi aktus, amelynek alapján a meghatározott projekthez nem kapcsolódó támogatást egy vagy több vállalkozásnak lehet megítélni határozatlan időre és/vagy meghatározatlan összegben. Ugyane rendelet 1. cikkének e) pontja úgy határozza meg az „egyedi támogatás” fogalmát, mint amelyet nem egy támogatási program alapján ítéltek oda, illetve azon támogatás, amely támogatási program alapján kötelező bejelentés alá tartozik.

166 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a 659/1999 rendelet az egyedi támogatásokat és támogatási programokat létező és új támogatásokra osztja. Az 1. cikkének b) pontja szerint létező támogatásnak minősül lényegében minden támogatás, amelyet a Bizottság vizsgált, vagy amelyet úgy kell tekinteni, hogy vizsgált, vagy az olyan támogatások, amelyeket az Unió tagállamaiban azok csatlakozását megelőzően vezettek be és az említett csatlakozást követően is alkalmazhatók. Az új támogatásokat a maradékelv alapján határozza meg, tudniillik, mint valamennyi olyan támogatási program vagy egyedi támogatás, amely nem minősül létező támogatásnak, beleértve a létező támogatások módosítását is.

167 Végül emlékeztetni kell arra, hogy a 659/1999 rendelet 2. cikkének (1) bekezdése valamennyi új támogatási tervezet tekintetében felállítja a Bizottság felé történő bejelentési kötelezettség elvét. Ennek megfelelően az 1. cikk e) pontjának értelmében „kötelező bejelentés alá tartoz[ó]” támogatásnak (lásd a fenti 165. pontot) kell tekinteni minden új támogatást. Egyébiránt a bejelentési kötelezettség megsértésével bevezetett támogatást a 659/1999 rendelet 1. cikkének f) pontjában meghatározott jogellenes támogatásnak kell tekinteni.

168 E rendelkezésekre tekintettel, mivel az EPIC jogálláshoz kapcsolódó kezességvállalás az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének értelmében állami támogatásnak minősülhet, azt a 659/1999 rendelet 1. cikke d) pontja második felének értelmében támogatási programnak kell minősíteni.

169 Mindazonáltal egyrészt a megtámadott határozatban vizsgált intézkedés nem általában az EPIC jogálláshoz kapcsolódó kezességvállalás, hanem az IFPEN-nek az EPIC-ké történt átalakítása, ami magával vonja az e jogálláshoz kapcsolódó állami kezességvállalás nyújtását e vállalkozás számára.

170 Másrészt ez az átalakítás új ténybeli helyzetet teremt, amelyben az IFPEN az új jogállásához kapcsolódó állami kezességvállalás kedvezményezettjévé válik, és ami az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősíthető előnyben részesítést jelenthet számára. Ez az új helyzet a 659/1999 rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében foglalt bejelentési kötelezettség hatálya alá tartozik.

171 A fenti 169. és 170. pontban foglalt elemzés megfelel a megtámadott határozatnak, különösen annak (256)–(259) preambulumbekezdésének, amelyekben a Bizottság jelezte, hogy az IFPEN EPIC-ké történt átalakítása a 659/1999 rendelet 1. cikkének c) pontja értelmében bejelentési kötelezettség alá eső új támogatásnak minősült. Úgy vélte továbbá, hogy mivel az IFPEN jogállásának változását hivatalosan nem jelentették be számára, hanem csak egy másik eljárás keretében mellékesen jelezték, ennek a kötelezettségnek a francia hatóságok nem tettek eleget, és az IFPEN EPIC-ké történt átalakítása jogellenes támogatásnak minősül.

172 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy mivel az IFPEN EPIC-ké történt átalakítása állami támogatásnak minősülhet, az bejelentési kötelezettség alá eső támogatási program alapján megítélt támogatásnak, vagyis a 659/1999 rendelet 1. cikkének e) pontja értelmében vett egyedi támogatásnak minősül.

173 Következésképpen a Bizottság az ellenkérelmében tévesen minősítette támogatási programnak ezt az intézkedést. Hasonlóképpen, a Bizottság megalapozatlanul állította azt a fenti 162. pontban hivatkozott, a 659/1999 rendelet 1. cikke d) pontjának első fele szerinti általános támogatási programokkal kapcsolatos ítélkezési gyakorlat alapján, hogy mivel az IFPEN EPIC-ké történt átalakítása programnak minősül, annak az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének értelmében állami támogatásként való minősítéséhez a Bizottságnak nem szükséges az IFPEN által az EPIC jogállásához kapcsolódó kezességvállalásból szerzett előny ténylegességét vagy mértékét bizonyítania, hanem arra szorítkozhat, hogy e kezességvállalás általános jellemzőit tanulmányozza.

174 Harmadszor, az előny fennállásának bizonyítása és ezen előny kiszámítása közötti különbségtételt hangsúlyozva a Bizottság azt állítja, hogy a megtámadott határozatban az IFPEN-nek nyújtott kezességvállalás „piaci értékének” becslését nem az előny már bizonyított fennállásának bizonyításához, hanem annak a belső piaccal való összhangja értékelése céljából történő minősítése érdekében végezte el. A megtámadott határozatban alkalmazott megközelítés így abban állt, hogy a szóban forgó állami kezességvállalásnak egyidejűleg a tőkepiacokon, valamint az IFPEN más hitelezőihez fűződő kapcsolatában már gyakorolt hatásainak mértékét egy hitelfelvevő nemfizetése kockázata megfelelő költségével „egyenértékű kockázatra nyújtott fedezet” becslésével a lehető legpontosabban meghatározzák.

175 A tárgyaláson a Bizottság előadta, hogy ezt a becslést a rendelkezésére álló összehasonlítási eszközökkel, mint az IFPEN-nek a beszállítókhoz fűződő kapcsolata esetében a faktoring szerződések, az ügyfelekhez fűződő kapcsolata esetében pedig a teljesítési biztosíték eszközeivel végezte el abból a célból, hogy megállapíthassa a szóban forgó kezességvállalás összeegyeztethetőségét. A Bizottság szerint olyan korlátlan kezességvállalás esetében, amelynek értéke nem mérhető, nem volt más választása, mint ezt a kezességvállalást összeegyeztethetetlen támogatásnak minősíteni.

176 E tekintetben rá kell mutatni, hogy a Bizottság nem fejti ki, hogy mit ért a „már bizonyított előny”, valamint a „kezességvállalás által már gyakorolt hatás” alatt. Mindazonáltal úgy tűnik, hogy olyan előnyről van szó, amelynek fennállását a megtámadott határozat (214) és (236) preambulumbekezdésében megállapították. Érvével így a Bizottság úgy látszik, azt állítja, hogy az IFPEN számára juttatott, az EPIC jogállásához tartozó előny magából e kezességvállalás ingyenességéből fakadt, és hogy e kezességvállalás „piaci értékét” megbecsülve azon díj összegét kísérelte meg megállapítani, amelyet az IFPEN-nek az állam számára fizetnie kellett volna.

177 Ez az érv nem állja meg a helyét, mivel egyrészt ellentmond magának a megtámadott határozat szövegének, különösen annak (214) és (236) preambulumbekezdésének, amelyekben a Bizottság az IFPEN által a beszállítóihoz és ügyfeleihez fűződő kapcsolatában állítólag megszerzett tényleges gazdasági előnyt határozza meg.

178 Ezenfelül a megtámadott határozat (192), (193) és (194) preambulumbekezdéséből következik, hogy ellentétben azzal, amit ellenkérelmében állít, a megtámadott határozatban, különösen annak az „[IFPEN]-csoport javára biztosított szelektív előny létezése” című 7.1.4 fejezetében a Bizottság ténylegesen az IFPEN számára a hitelezőihez, a jelen esetben a bankokhoz és pénzintézetekhez, a beszállítóihoz és ügyfeleihez fűződő kapcsolatában – akik nemteljesítés esetén az állami kezességvállalásra hivatkozhattak volna – keletkezett előny bizonyítását és kiszámítását, nem pedig az IFPEN számára ingyenesen nyújtott kezességvállalás piaci értékének, vagy az e kezességvállalásért az államnak fizetendő díj összegének értékelését végezte el. A Bizottság által a Törvényszékhez benyújtott

beadványaiban előadott érvelés nincs összhangban a megtámadott határozat indokolásával, az tehát csak növeli a Bizottság által a szóban forgó kezességvállalásból az IFPEN által szerzett előny fennállása bizonyítására választott módszertant illető zavart.

179 Másrészt, amint az a fenti 129. pontból következik, ez az érvelés tévesen alkalmazza a jogot is, mivel azon a megállapításon alapul, amely szerint a szóban forgó kezességvállalás pusztán annak ingyenességénél fogva szükségképpen állami támogatásnak minősül, nem szükséges tehát ennek a kezességvállalásnak az azt megalapozó kapcsolatokra gyakorolt hatásának vizsgálata.

180 A Bizottság által a tárgyaláson előadott érv sem meggyőző a Törvényszék számára, mivel az arra a nyilvánvalóan téves megállapításra korlátozódik, amely szerint a Bizottság még azt megelőzően határozhat egy intézkedés összeegyeztethető jellegéről, hogy bizonyítaná annak támogatás minőségét.

181 Mindezen fenti megállapításokból következik, hogy az IFPEN által a szóban forgó kezességvállalásból a beszállítókhoz fűződő kapcsolatában szerzett előny fennállását illetően a Bizottság nem tett eleget a fenti 71. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatban meghatározott bizonyítási tehernek. Ami az ilyen előnynek az IFPEN és az ügyfelei közötti kapcsolatokban való fennállását illeti, a Bizottság nem tett eleget sem a bizonyítási tehernek, sem a fenti 130. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatban értelmezett indokolási kötelezettségnek.

Az IFPEN-nek a bankokhoz és a pénzintézetekhez fűződő kapcsolatában szerzett előnyéről

182 A fenti 79. pont már rámutatott, hogy ami a bankokhoz és pénzintézetekhez fűződő viszonyt illeti, a Bizottság megállapította, hogy a 2006-tól 2010-ig terjedő időszakba az IFPEN EPIC jogállása nem biztosított számára tényleges gazdasági előnyt. Más szóval, a Bizottság szerint az a lehetséges előny, amelyhez a vállalkozás a korlátlan kezességvállalásnak köszönhetően a piaci feltételeknél kedvezőbb hitelkamatok formájában hozzájuthatott volna, a figyelembe vett időszakban a gyakorlatban nem érvényesült (a megtámadott határozat (199) preambulumbekezdése).

183 Mindazonáltal a Bizottság szerint ez a megállapítás természetesen csak a korábbiakra vonatkozik, mivel nem tudja előre jelezni sem a piaci szereplők jövőbeni magatartását, sem pedig azt, hogyan változik majd körükben annak megítélése, hogy milyen hatást gyakorol az állami kezességvállalás az IFPEN nemfizetése jelentette kockázatra. Ezért kötelezte a Francia Köztársaságot a Bizottsághoz benyújtandó éves jelentésekben arra, hogy információkkal szolgáljon az IFPEN tartozásainak összegéről és kondícióiról, és bizonyítékokkal támassza alá, hogy az említett kondíciók megfelelnek a piaci feltételeknek (a megtámadott határozat (200) preambulumbekezdése).

184 A tárgyaláson a Bizottság előadta, hogy az a lehetőség, hogy a szóban forgó kezességvállalás előnyt keletkeztessen az IFPEN-nek az intézményi hitelezőkhöz fűződő kapcsolatában, az IFPEN létesítő okiratának azon cikkéből ered, amely felhatalmazza azt kölcsönszerződések megkötésére. Mivel a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában ez a cikk még szerepelt az IFPEN létesítő okiratában, a jövőben sem lehet kizárni az előny megjelenését.

185 A T-479/11 ügyben benyújtott kereset harmadik jogalapjának első részében a Francia Köztársaság vitatja, hogy az állami kezességvállalásból fakadó előny a jövőben érvényesülhetne az IFPEN számára. Következésképpen úgy véli, hogy nem igazolt az, hogy a Bizottság számára információkkal szolgáljon az IFPEN tartozásainak összegéről és kondícióiról.

186 A tárgyaláson a felperesek előadták azt is, hogy az alkalmazandó jogszabályok, tudniillik a 2011–2014 többéves államháztartási tervről szóló 2010/1645. sz., 2010. december 28-i törvény (JORF 2010. december 29., 22868. o.) 12. cikkének értelmében az IFPEN nem köthet hitelintézettel tizenkét hónapnál hosszabb lejáratú kölcsönt. A Bizottság ezen érv elfogadhatatlanságára hivatkozik, azt állítja, hogy a francia hatóságok a hivatalos vizsgálati eljárás során nem hivatkoztak erre a törvényre.

187 E tekintetben a felek nem vitatják, hogy egyrészt a jelen ügyben az IFPEN-nek a számára kölcsönt nyújtó bankokhoz és pénzintézetekhez fűződő kapcsolatában a Bizottság hivatkozhat a 2014. április 3-i La Poste ítéletben (C-559/12 P, EU:C:2014:217, 98. és 99. pont) felállított egyszerű vélelemre, amely szerint az EPIC jogállásból fakadó hallgatólagos és korlátlan állami kezességvállalás a költségvetés általános terheinek enyhítésével javítja a kedvezményezett vállalkozás pénzügyi helyzetét.

188 Másrészt bizonyított, hogy az IFPEN esetében a 2014. április 3-i La Poste ítélet (C-559/12 P, EU:C:2014:217) értelmében vett egyszerű vélelmet megdöntötték.

189 A megtámadott határozatban ugyanis a Bizottság megállapította, hogy az IFPEN 2006 júliusában történt EPIC-ké átalakításától a vizsgált időszak végéig, tudniillik 2010 végéig az IFPEN semmilyen, a bankok és pénzintézetek által számára biztosított kedvezőbb hitelfeltételek formájában megjelenő tényleges gazdasági előnyt nem szerzett az EPIC jogállásból. E tekintetben a Bizottság bizonyította, hogy ami az egy évnél hosszabb lejárati idejű kötelezettségvállalásokat illeti, az IFPEN a jogállásának megváltozásától 2009 végéig nem vett fel kölcsönt bankoktól és pénzintézetektől. A Bizottság 2009-ben csupán egyetlen, egy évnél rövidebb lejárati idejű, elhanyagolható összegű kölcsönt talált, amelynek az IFPEN által 2005-ben, vagyis még az állami kezességvállalásban részesülést megelőző időszakban szerződésben vállalt hasonló kölcsön kamatánál magasabb volt a kamata. A 2010. évet illetően a Bizottság megállapította, hogy az IFPEN négy ajánlatot kapott hitelkeretre, amelyek feltételei megegyeztek azokkal, amelyekben az IFPEN a jogállásának 2006-ban történt megváltozását megelőzően állapodott meg ((196)–(198) preambulumbekezdés).

190 A Bizottság vizsgálatából tehát az derül ki, hogy az IFPEN EPIC-ké történt átalakításának semmilyen hatása nem volt az említett vizsgálattal érintett időszakban annak a bankokhoz és pénzintézetekhez fűződő kapcsolatára.

191 Következésképpen a 2006 és 2010 közötti időszakban az IFPEN-nek a bankokhoz és a pénzintézetekhez fűződő kapcsolatában az IFPEN EPIC jogállásából fakadó hallgatólagos és korlátlan állami kezességvállalás, mivel az nem nyújtott kizárólagos előnyt e vállalkozás számára, nem minősíthető az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének értelmében állami támogatásnak.

192 Az állami támogatás fennállása megállapításának hiányában semmi nem igazolja a Francia Köztársasággal szemben megállapított kötelezettséget, hogy információkkal szolgáljon a Bizottságnak az IFPEN tartozásainak összegéről és kondícióiról, vagy bizonyítékokkal kelljen alátámasztania, hogy az említett kondíciók megfelelnek a piaci feltételeknek.

193 Azt illetően, hogy a Bizottság a 2014. április 3-i La Poste ítélet (C-559/12 P, EU:C:2014:217) értelmében vett egyszerű vélelemre hivatkozhasson annak megállapításához, hogy a szóban forgó kezességvállalás az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül, mivel az a jövőben előnyt nyújthat a számára, ami indokolhatná a Francia Köztársasággal szemben megállapított kötelezettséget, hogy információkkal szolgáljon a Bizottságnak az IFPEN tartozásainak összegéről és kondícióiról, vagy bizonyítékokkal kelljen alátámasztania, hogy az említett kondíciók megfelelnek a piaci feltételeknek, meg kell állapítani, hogy ha a 2014. április 3-i La Poste ítéletben (C-559/12 P, EU:C:2014:217) felállított egyszerű vélelemhez hasonló vélelmet megdöntik, arra a vélelem megdöntése körülményeinek lényeges megváltozása nélkül nem lehet újra hivatkozni.

194 A jelen ügyben az ügy irataiból kiderül, hogy a Bizottság szerint annak a lehetősége, hogy a szóban forgó kezességvállalás előnyt keletkeztet az IFPEN számára, abból a tényből következik, hogy ez az intézmény finanszírozása érdekében a pénzpiacokhoz és kölcsönök felvételéhez folyamodhatott. Az előny fennállására vonatkozó vélelem alkalmazását a tartozás keletkezésének ez a lehetősége indokolja.

195 Mindazonáltal az IFPEN által szerződésben vállalt, vagy neki felajánlott kölcsönök feltételeinek alapos vizsgálata bemutatta egyrészt, hogy a vizsgálattal érintett időszak alatt ezen intézmény tartozásai a nullához közelítettek, mivel csupán egy rövid lejáratú és elhanyagolható összegű kölcsönt vállalt

szerződésben. Másrészt, amint az a megtámadott határozat (197) és (198) preambulumbekezdéséből kitűnik, mind e kölcsön feltételei, mind az IFPEN-nek felajánlott hitelkeretek feltételei a piaci feltételeket tükrözték, ami bizonyítja, hogy EPIC-ké történt átalakításának semmilyen hatása nem volt a bankokhoz és pénzintézetekhez fűződő kapcsolatára. Ilyen körülmények között a Bizottság nem hivatkozhat a tartozások keletkezésének pusztán létesítő okiratbeli lehetőségére annak megállapításához, hogy az IFPEN jövőbeli előnye a vélelem útján bizonyítható.

196 A fentiekből, anélkül hogy szükséges lenne a felperesek által a tárgyaláson előadott, az IFPEN-re vonatkozó, a tartozás vállalásának jogi tilalmára alapított érvek elfogadhatóságáról dönteni, az következik, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését, amikor arra kötelezte a Francia Köztársaságot, hogy információkkal szolgáljon számára az IFPEN tartozásainak összegéről és kondícióiról, vagy bizonyítékokkal kelljen alátámasztania, hogy az említett kondíciók megfelelnek a piaci feltételeknek.

197 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban nem tudta bizonyítani az IFPEN által az EPIC jogállásához kapcsolódó állami kezességvállalásból szerzett előny fennállását. Egyrészt az IFPEN-nek a bankokhoz és pénzintézetekhez fűződő kapcsolatában kifejezetten kizárta a tényleges előny fennállását az e vállalkozás EPIC-ké történt átalakításától 2010-ig terjedő időszakban, továbbá a jelen ügy körülményeire tekintettel nem hivatkozhat a 2014. április 3-i La Poste ítéletben (C-559/12 P, EU:C:2014:217) a Bíróság által felállított vélelemre ezen előny jövőbeli fennállását illetően. Másrészt az IFPEN-nek a beszállítókhoz és ügyfelekhez fűződő kapcsolatát illetően a fenti 95–131. pontban kifejtett megfontolásokból az következik, hogy a szóban forgó kezességvállalás nem biztosíthat az IFPEN-nek a Bizottság által a megtámadott határozat (214)–(236) preambulumbekezdésében meghatározott előnyt.

198 Ebből következően helyt kell adni a T-157/12 ügyben benyújtott kereset második jogalapja első részének, valamint a T-479/11 ügyben benyújtott kereset első jogalapja második részének, továbbá harmadik jogalapja első részének, amennyiben azok az IFPEN számára a szóban forgó kezességvállalásból keletkezett előny fennállását érintik, és a felperesek által előadott más jogalapok és érvek vizsgálatának szükségessége nélkül meg kell állapítani, hogy a Bizottság tévesen minősítette az említett kezességvállalást az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése érelmében vett állami támogatásnak.

A megsemmisítés terjedelméről

199 A fenti 198. pontban levont következtetésből eredően a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni. Mindazonáltal a megtámadott határozat rendelkező részének összetettségére tekintettel meg kell vizsgálni e megsemmisítés terjedelmét.

200 Először, a megtámadott határozat 1. cikkének (1) bekezdésében a Bizottság megállapította, hogy az IFPEN javára megítélt EPIC jogállás nyomán utóbbi korlátlan állami kezességvállalást élvez. Ezt követően a megtámadott határozat (190) preambulumbekezdésében foglalt észrevételekből fakadó következtetések alapján annak 1. cikke (2) bekezdésében a Bizottság megállapította, hogy az IFPEN nem gazdasági természetű tevékenységeinek állami kezességvállalással való biztosítása nem minősül az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak.

201 Végül a megtámadott határozat rendelkező részének többi rendelkezése a Bizottságnak az IFPEN-nek a szóban forgó kezességvállalással biztosított gazdasági tevékenységével kapcsolatban tett megállapításaira hivatkozik, tudniillik egyrészt az utóbbinak a leányvállalatai, az Axens, a Prosernat és a Beicip-Franlab kizárólagos tevékenységi területén végzett, technológiaátadásra irányuló tevékenységekkel, másrészt az általa a harmadik személyek vagy leányvállalatai megbízásából nyújtott szerződéses kutatási és egyéb szolgáltatásokkal összefüggésben. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy e tevékenységeknek a szóban forgó kezességvállalás általi biztosítása az IFPEN és a Beicip-Franlab között kötött szerződés alapján történő technológiaátadások kivételével (a megtámadott határozat 1. cikkének (3) bekezdése) az

EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének értelmében állami támogatásnak minősül (a megtámadott határozat 1. cikkének (4) és (5) bekezdése). A megtámadott határozat indokolásából, különösen annak (243), (247) és (250) preambulumbekezdéséből kiderül, hogy ez a kizárás lényegében annak a ténynek tudható be, hogy az IFPEN és a Beicip-Franlab közötti kapcsolatok jellege megakadályozta az IFPEN által a szóban forgó kezességvállalásból esetleg megszerezhető előny lehetséges átruházását erre a leányvállalatra.

202 Azon tevékenységeket illetően, amelyek kapcsán a Bizottság állami támogatás fennállását állapította meg, a megtámadott határozat 4–12. cikke lényegében egy sor olyan kötelezettséget sorol fel, amelyeknek a Francia Köztársaságnak az állami támogatás belső piaccal való összeegyeztethetősége érdekében eleget kell tennie. Ami az IFPEN és a Beicip-Franlab közötti szerződés alapján történő technológiaátadási tevékenységeket illeti, a megtámadott határozat 2. cikke e szerződés módosításainak bejelentésére kötelezi a Francia Köztársaságot, kivéve ha az új szerződéses feltételek értelmében kizárható az állami kezességvállalás megléte.

203 Keresetleveleikben az IFPEN és a Francia Köztársaság a megtámadott határozat teljes egészében történő megsemmisítését kérik.

204 Mindazonáltal a fenti 36. pontban említett, a 2014. április 3-i La Poste ítéletből (C-559/12 P, EU:C:2014:217) fakadó következményekkel kapcsolatos észrevételeiket tartalmazó 2014. május 5-i levelükben elálltak az EPIC fogalmához hozzátartozó hallgatólagos és korlátlan állami kezességvállalás fennállásával kapcsolatos jogalapjaiktól (lásd a fenti 36. és 54. pontot).

205 Egyébiránt a felperesek által a keresetleveleikben hivatkozott jogalapok pusztán annyiban kérik a megtámadott határozat megsemmisítését, amennyiben az egyrészt megállapítja, hogy az IFPEN gazdasági tevékenységeinek a szóban forgó kezességvállalással való biztosítása állami támogatásnak minősül, amely támogatást az IFPEN leányvállalataira is átruházott, másrészt amennyiben az ebből a megállapításból következően a Francia Köztársasággal és az IFPEN-nel szemben különböző bejelentési kötelezettségeket állapít meg (lásd a fenti 43., 45., valamint 48–53. pontot).

206 A fentiekre, valamint a jelen kereset vizsgálatának eredményére tekintettel meg kell semmisíteni a megtámadott határozatot, amennyiben az az IFPEN EPIC jogállásából fakadó kezességvállalást az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősíti, valamint amennyiben az e minősítés következményeit meghatározza, a kereseteket ezt meghaladó részükben pedig el kell utasítani.

A költségekről

207 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Ugyanezen cikk (3) bekezdése alapján részleges pernyertesség esetén mindegyik fél maga viseli saját költségeit. Azonban, ha az ügy körülményei alapján indokoltnak látszik, a Törvényszék határozhat úgy, hogy a fél saját költségein felül viseli a másik fél költségeinek egy részét is.

208 A jelen ügyben mind a felperesek, mind a Bizottság részben pervesztes lett, mivel a Törvényszék a megtámadott határozatot részben megsemmisíti, a keresetet pedig ezt meghaladó részében elutasítja. Úgy kell tehát határozni, hogy valamennyi ügyben a Bizottság viseli saját költségeinek kétharmad részét, valamint a két egyesített ügyben mindkét felperes költségének kétharmad részét. A T-479/11. sz. ügyben a Francia Köztársaság viseli saját költségeinek egyharmad részét, valamint a Bizottság költségeinek egyharmad részét. A T-157/12. sz. ügyben hasonlóképpen az IFPEN viseli saját költségeinek egyharmad részét, valamint a Bizottság költségeinek egyharmad részét.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a Franciaország által az „Institut du Pétrole” közintézmény számára nyújtott C 35/08 (korábbi NN 11/08) számú állami támogatásról szóló, 2011. június 29-i 2012/26/EU bizottsági határozat 1. cikkének (3)–(5) bekezdését, valamint 2–12. cikkét megsemmisíti.

2) A Törvényszék a kereseteket ezt meghaladó részükben elutasítja.

3) Az Európai Bizottság maga viseli a T-479/11. és a T-157/12. sz. ügyekben felmerült saját költségeinek kétharmad részét, valamint köteles viselni a Francia Köztársaság és az Énergies nouvelles részéről felmerült költségek kétharmad részét.

4) A T-479/11. sz. ügyben a Francia Köztársaság maga viseli saját költségeinek egyharmad részét, valamint köteles viselni a Bizottság részéről felmerült költségek egyharmad részét.

5) A T-157/12. sz. ügyben az IFP Énergies nouvelles maga viseli saját költségeinek egyharmad részét, valamint köteles viselni a Bizottság részéről felmerült költségek egyharmad részét.

Gratsias Kancheva Wetter

Kihirdetve Luxembourgban, a -i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei 2

Az eljárás és a felek kérelmei 7

A jogkérdésről 9

Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének megsértésére, valamint az IFPEN számára biztosított előny fennállására és kiszámítására vonatkozó jogalapokról 10

Az IFPEN és beszállítói, valamint ügyfelei közötti kapcsolatban felmerülő előnyről 11

Az IFPEN-nek a bankokhoz és a pénzintézetekhez fűződő kapcsolatában szerzett előnyéről 30

A megsemmisítés terjedelméről 32

A költségekről 33